

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 613 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 25 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ 2010

1 ΕΥΡΩ

Ανεξέλεγκτη
εξέγερση
της νεολαίας
στο Κασμίρ

ΣΕΛΙΔΑ 4

Διαφημίζουν το
ξεπούλημα στους
«επενδυτές»

Σαν
αρκουδιάρηδες

Μετά το Ελληνικό
η Ακρόπολη;

ΣΕΛΙΔΕΣ 3, 9

Συγκέντρωση
του κεφάλαιου
στις χερσαίες
μεταφορές

ΣΕΛΙΔΑ 8

Τον συνεχίζει ο
Σκανδαλίδης
Πολύχρονος
διωγμός
υπαλλήλου,
επειδή
υπερασπίστηκε
τη δημόσια
υγεία

ΣΕΛΙΔΑ 7

Αστικός συνασπιμός
κατά της εργασίας

Με μπροστάρη
τον Πάγκαλο

ΣΕΛΙΔΑ 16

«Φρουτάκια»
παντού

ΣΕΛΙΔΑ 12

Στο γύψο
επ' αόριστον

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

25/9/1972: Βόμβες (ΔΑ-ΔΑΣ) σε διυλιστήρια Εσσο Πάππας και γραφεία ΓΣΕΕ 25/9/1974: Νόμιμη επανακυλοφορία «Ριζοσπάστη» 26/9: Ημέρα ναυτιλίας, γλωσσών, Υεμένη: Ημέρα επανάστασης (1962) 26/9/1936: Η CNT δέχεται τρεις αστήμαντες υπουργικές θέσεις στην κυβέρνηση Καταλονίας 26/9/1944: Υπογραφή συμφωνίας Καζέρτα 26/9/1945: Αιματηρές συμπλοκές ΕΑΜίτων-μοναρχικών (Αθήνα-Πειραιάς) 26/9/1946: Επιστροφή Γεωργίου Γκλύζιπουργκ μετά από δημοψήφισμα 26/9/1988: Εκτέλεση Παύλου Μπακογιάννη (17Ν) 26/9/1992: Συλληφή Μαρίνου-Σκυρτουλή για απόπειρα κλοπής IX 27/9: Ημέρα τουρισμού, Ταϊβάν: Φεστιβάλ φεγγαριού 27/9/1941: Ιδρυση ΕΑΜ 27/9/1977: Βόμβα στο σπίτι χουντικού δήμαρχου Καλλιθέας Θ. Καφήρη 28/9: Ημέρα Ινδιάνων Αμερικής 28/9/1864: Ιδρυση πρώτης Διεθνούς 28/9/1989: Παραπομπή Παπανδρέου, Κουτσόγιωργα, Τσοβόλα, Ρουμελιώτη και Πέτου για σκάνδαλο Κοσκωτά 29/9: Μπρούνε: Ημέρα συντάγματος 29/9/1829: Ιδρυση Σκότλαντ Γιαντ 29/9/1948: Αντάρτες επιτίθενται στη Λάρισα, έξι νεκροί, ανεπιτυχής απόπειρα ανατίναξης υδρογοναγόρειου 29/9/1968: Νόθο δημοψήφισμα Παπαδόπουλου για σύνταγμα 29/9/1971: 16μηνη φυλάκιση στην Αμαλία Φλέμινγκ ως αρωγού απόπειρας διαφυγής Παναγούλη 29/9/1972: Πρώτο φύλλο «Παναποδαστική» (παράνομα) 29/9/1990: Αποφυλάκιση Παπατακού «προς αποφυγήν ανηκέστου βλάβης» 30/9: Ημέρα μετάφρασης, Μποτσουάνα: Εθνική γιορτή (1966) 30/9/1947: Ιδρυση Κομινφόρμ 30/9/1960: Ιδρυση ΟΟΣΑ 30/9/1966: Παραπομπή Παπανδρέου, Βαρδινογάνη, Πακωνσταντίνου, Χούτα και 28 αδιαμοτικών για «Ασπίδα» 30/9/1970: Ποινές 13–20 μηνών στους υπεύθυνους «Εθνους» για «απειθεία σε διαταγή στρατιωτικής αρχής και διαποτορά ψευδών ειδήσεων» 30/9/1983: Βόμβες (ΕΛΑ) σε υπουργείο Βιομηχανίας, Εργοσίσ και γραφεία ΓΣΕΕ 30/9/1988: Ο Ανδρέας Παπανδρέου υποβάλλεται σε εγχείρηση ανοικτής καρδιάς (Χερφίλην) 30/9/1997: Κυκλοφορία βιβλίου Δήμητρας Λιάνη-Παπανδρέου «10 χρόνια και 54 ημέρες» 1/10: Ημέρα μουσικής, γηραιτείων, χορτοφάγων, κατά ηπατίδας Σ, Καμερούν: Ημέρα ενοποίησης (1961), Κύπρος, Νηγρία: Ημέρα ανεξαρτησίας, Νότια Κορέα: Ημέρα ενόπλων δυνάμεων, Τουβαλού: Ημέρα ανεξαρτησίας (1978) 1/10/1847: Ο Βέρνερ φον Ζίμενς ιδρύει την ομώνυμη εταιρία 1/10/1867: Ο Καρλ Μαρξ εκδίνει το «Κεφάλαιο» 1/10/1946: Απόφαση δίκης Νυρεμβέργης 1/10/1954: Εξάρθρωση Κομμουνιστικής Οργάνωσης Κρήτης 1/10/1966: Αρχή δίκης για δολοφονία Γρηγόρη Λαμπράκη 1/10/1981: Πενήντα νεκροί από βόμβα στα γραφεία PLO (Βηρυτός) 1/10/1986: Βόμβες (ΕΛΑ) σε Επιθεώρηση Εργασίας και αποθήκη ΓΣΕΕ 1/10/1987: Νεκρός ο Μιχάλης Πρέκας, σύλληψη Κλέαρχου Σμυρναίου και Χριστόφορου Μαρίνου 1/10/1989: Νομιμοποίηση γάμων ομοφυλόφιλων στη Δανία 1/10/1990: Προφυλάκιση Μένιου Κουτσόγιωργα 1/10/1993: Δύο βόμβες σε κτίριο ΟΑΣΑ (ΕΛΑ) 1/10/2002: Ισραηλινά τεθωρακίσμένα αποκλείουν ξανά το αρχηγείο Αραφάτ (Ραμάλα).

● Καταχειροκροτήθηκε ο δάμαλος στη Θεσσαλονίκη ●●● Κάποιοι μάλιστα του φώναζαν ν' αφήσει το Σαμαρά κάνα χρόνο και μετά να ξαναπάρει ο δίοις το κόμμα! ●●● Λες; ●●● Μπα, καμιά όρεξη επιστροφής δεν δείχνει ο δάμαλος, περιμένει και τη νέα έκδοση του playstation, αλλά στην αστική πολιτική «ποτέ μη λες ποτέ» ●●● «Έγραψε» πάλι ο Πανίκας με το βιβλίο «Σου έχω εμπιστοσύνη» που χάρισε στο Σαμαρά ●●● Το βιβλίο αναφέρεται στην ιστορία ενός μαφιόζου, που του άρεσε το ομότιλο ιταλικό τραγουδάκι! ●●● Και καλά, οι συνεργάτες του Πανίκα -ούνα φάτσα, ούνα ράτσα με το αφεντικό τους- βρήκαν έναν τίτλο που να ταιριάζει στον αγαπησιάρη τηλενομάρχη και υποψήφιο τηλεπειφερείαρχη ●●● Οι συνεργάτες του Σαμαρά, όμως, δεν έριξαν μια ματιά στο περιεχόμενο του βιβλίου, για να προστατεύσουν τον αρχηγό τους, που με καμάρι ανακοίνωσε στη συνέντευξη Τύπου που δώρο που του έκανε ο Πανίκας; ●●● Το μεγαλύτερο νούμερο (μέχρι στιγμής) της νέας κυβέρνησης ●●● Δημήτρης Κουσελάς, πρώην

εργατοπατέρας της ΟΤΟΕ, νυν υφουργός Οικονομικών ●●● Εχει πάρει σβάραντα ραδιόφωνα και λέει μακακίες, επειδή δεν έχει τίποτα να πει επί της ουσίας ●●● Εχει δε μια δουλικότητα έναντι των δημοσιογράφων, που δεν την είχε ούτε όταν ήταν εργατοπατέρας ●●● Ρε συ Κουσελά, δυμάσαι τότε που σε «περιποιήθηκαν» οι εργαζόμενοι της Ιονικής; ●●● Παρασκευή, 17 Σεπτέμβρη, συμμετοχή Γιάννη Παναγόπουλου (ΓΣΕΕ) στην πρωινή εκπομπή του Μπάμπη Παπαδημητρίου στο ρ/σ ΣΚΑΙ ●●● Φιλική και άκρως δημιουργική συζήτηση δυο νεο-

φιλελεύμερων, που ανησυχούν για την ανταγωνιστικότητη της οικονομίας ●●● «Εκλέχθηκα Γραμματέας σε μια ιστορική καμπή της πολιτικής ζωής» ●●● Ετοι αρχίζει την πρώτη προς Πασόκους εγκύκλιο του Κάλαχαν ●●● Ιστορική καμπή, άρα ιστορική και η γραμματεία του ●●● Εκανε κι η μύγα κώλο κι έχεσε τον κόσμο όλο ●●● Για συντονιστείτε λίγο εκεί στην κυβέρνηση ●●● Δεν μπορεί ο Παπακωνσταντίνου στο Λονδίνο να δηλώνει πως η Ελλάδα δα βγει για δανεισμό στις αγορές το δεύτερο εξάμηνο του 2011 και στις Βρυξέλλες ο Παπανδρέου

να λέει ότι δεν ξέρει πότε θα γίνει αυτό ●●● «Το αν οι αγορές δα ανταποκριθούν ή όχι, είναι πράγματι ένα ερωτηματικό. Θα ανταποκρίθουν βεβαίως, αλλά το ερωτήμα είναι πότε» ●●● Ακόμα πιο ζωηρή αμφιβολία εξέφρασε ο πρωθυπουργικός σύμβουλος Λ. Παπαδήμος στη Real news ●●● Σαν να του ετοιμάζουν «κηδεία» του Παπακωνσταντίνου μου φάνεται ●●● Ο Μητρόπουλος τι είδους υποψήφιος είναι τελικά; ●●● Των δυσαρεστημένων Πασόκων, που δέλουν να φέρουν το ΠΑΣΟΚ στον ίσιο δρόμο, ή του ΣΥΝ; ●●● Ο ίδιος, πάντως, υποστηρίζει το πρώτο ●●● Μετά τον ευρωβουλευτή Σκυλακάκη, ποιος έχει σειρά για διαγραφή; ●●● Σιγά-σιγά δα του πιουν το αίμα του Σαμαρά οι Μητσοτάκηδες ●●● Με καλαμάκι, για να το απολαμβάνουν ●●● Ο Μάκαρος πολύ ήσυχος παραμένει τελευταία ●●● Ο ΟΗΕ έβαλε στόχο ως το 2015 να μειώσει κατά 50% την πείνα στον πλανήτη ●●● Και μόνο γι' αυτή την κοροϊδία δα άχιζε να τους τινάξει κανείς όλους μαζί ●●●

◆ Ποιος πταιρίνει τον ΟΠΑΠ; ο-ε-ο; Ο Λοβέρδος (υπουργός και Διατροφής και Αθλητισμού) δεν υπήρχε περίπτωση να τον πάρει. Σιγά μην έδιναν στο Λοβέρδο τη δυνατότητα να δισχειρίζεται τόσα κονδύλια με τα οποία λαδώνεται ο ανά την επικράτεια ψηφοθηρικός μηχανισμός (σύλλογοι, σωματεία, ΜΚΟ και το κακό συναπάντημα). Ετσι, ο μαζικός αθλητισμός (τον οποίο υποτίθεται ότι θα αναπτύξει ο Λοβέρδος) μπορεί να περιμένει. Ήθελε να τον πάρει ο Παπακωνσταντίνου, όμως τελικά τον πήρε ο Γερουσιάλανος. Ο λόγος; Είναι πιο κοντά στον Παπανδρέου απ' όσο ο Παπακωνσταντίνου. Και τι σχέση έχει το αντικείμενο του Γερουσιάλανου με τον ΟΠΑΠ; Ελάτε τώρα, μην κάνετε αφελείς ερωτήσεις. Ας αναφωνήσουμε όλοι: Ζωχόπουλε ζεις, εσύ τους οδηγείς.

◆ Τι ακριβώς θέλει να πει ο ποιητής (έχει γράψει -μεταξύ άλλων- και τον εκπληκτικό στήχο «ας έλθει επιτέλους ένας υδραυλικός») Τηλέμαχος Χυτήρης, όταν δηλώνει (Βήμα Κυριακής, 19.9.10) ότι ναι

μεν στην ΕΡΤ «στο παρελθόν είχαν γίνει ορκετές σπαστάλες και υπέρογκα έξοδα για μισθού», αυτό όμως «δεν σημαίνει ότι η ΕΡΤ θα είναι ένας φτωχοχορδόρομος, δεδομένου ότι κινείται μέσα σε μια συγκεκριμένη ογκορά»; Πόσο ακριβώς θα μας κοστίσουν τα νέα golden boys, που θα διοριστούν στην ΕΡΤ ευθύνη του ποιητή Τηλέμαχου; «Περισσότερα για όλα αυτά προσεχώς», λέει ο ίδιος, ως άλλη Σύβιλλα. Εμείς, πάντως, έρουμε πως οι αφοιβές των ΕΡΤαίων golden boys θα καθορίζονται με κοινή υπουργική απόφαση, κατά παρέκκλιση του καθεστώτος οικονομιών που (υποτίθεται ότι) έχει επιβληθεί. Διότι, όπως λέει και ο

ποιητής Τηλέμαχος, η ΕΡΤ «κινείται μέσα σε μια συγκεκριμένη ογκορά». ◆ Είπε ο Σαμαράς στη Θεσσαλονίκη: «Όταν μας έφεραν το κείμενο του Μνημονίου, το διαβάσαμε ως την τελευταία γραμμή. Δεν πήγαμε να το ψηφίσουμε χωρίς να ξέρουμε τι λέει, όπως -προφανώς - έκαναν άλλοι. Που πρώτα το ψήφισαν κι ύστερα... διαμαρτύρονται γι' αυτά που εφαρμόζονται, αν και υπήρχαν στο κείμενο που οι ίδιοι ψήφισαν!». Ο Καροτζαφέρης κοιτάζει τον καταγάλανο ουρανό και διαπιστώσε ότι... ψιχαλίζει!

◆ Οταν ο Σαμαράς ρωτήθηκε γιατί δεν ζητάει εκλογές, ξεκίνησε να απαντά

σταματήσουν.

Γκούσταβ Χορν (οικονομολόγος, Γερμανία)

Το ξέρουμε, η οικονομία βρίσκεται σε ένα μεγάλο σοκ. Βρίσκεται σε χρηματοθεραπεία αυτή τη στιγμή. Υπάρχουν οι παρενέργειες.

Λούκα Κατσελή

Θέλω και από το βήμα το δικό σας να καλέσω όλους τους εργαζόμενους στους εισπρακτικούς μηχανισμούς να ανασκοπώθουν, να μπουν μπρο-

τα για να συν

■ Διαφημίζουν το ξεπούλημα στους «επενδυτές»

Σαν αρκουδιάρηδες...

Σαν αρκουδιάρης που γυρίζει στις γειτονιές προσπαθώντας να βγάλει μεροκάματο πήγε στη Νέα Υόρκη ο Παπανδρέου, ταυτόχρονα με τον υπουργό Οικονομικών, που περιόδευ την ίδια ώρα στα ευρωπαϊκά κέντρα του μονοπωλιακού καπιταλισμού. Στόχος και των δύο να πείσουν τις «αγορές», ότι η κυβέρνηση μπορεί να τους εξασφαλίσει επί μακρόν υπερκέρδη, φτάνει να κατέβουν σε πιο «λογικά» τοκογλυφικά επιτοκία. Και οι δύο διαφήμισαν κατά κόρον τα αντεργατικά και αντιλαϊκά μέτρα που κατάφεραν να πάρουν. Ο Παπανδρέου έφτασε στο σημείο να χαρακτηρίσει «δημιουργικό σοκ» τα μέτρα ενάντια στους εργαζόμενους.

«Οι μεγάλες αλλαγές που πραγματοποιήσαμε τους τελευταίους μήνες στην Ελλάδα, αλλά και όλες οι νέες ευκαιρίες που δίνονται για επενδύ-

σεις στη χώρα μας, μας δίνουν τη δύναμη να συνεχίσουμε εκείνες τις αλλαγές που χρειάζονται», είπε βγαίνοντας από το χρηματιστήριο της Νέας Υόρκης. «Προχωρήσαμε σε μείζονος σημασίας μεταρρυθμίσεις, που καλύπτουν ένα ευρύτατο φάσμα, από το συνταξιοδοτικό σύστημα, το φορολογικό έως τη μείωση του ελλείμματος προκειμένου η οικονομία μας να γίνει ανταγωνιστική», είπε σε συνέντευξη Τύπου στο άντρο της Wall Street, όπου επίσης σημείωσε με έμφαση ότι η κυβέρνηση «θα τηρήσει τις δεσμεύσεις της για να υπερκεράσει τη δημοσιονομική κρίση». «Αποφασίσαμε να εφαρμόσουμε ένα πολύ δύσκολο πρόγραμμα γιατί η πάυση πληρωμών θα αποτελούσε τραγωδία για την ελληνική και ευρωπαϊκή οικονομία, θα δημιουργούσε μια δύσκολη κατάσταση, όχι μόνο για τις ελληνικές, αλλά και για τις ευρωπαϊκές τράπεζες», δήλωσε σε συνέντευξή του στο Bloomberg. Για να συμπληρώσει: «Οι διαρθρωτικές αλλαγές δημιουργήσαν ένα θετικό σοκ. Ολοι πονέσαμε, αλλά για την οικονομία το σοκ ήταν θετικό, δημιουργικό αν θέλετε και, του χρόνου, θα δούμε το ξεκίνημα μιας πιο δυναμικής και ανταγωνιστικής οικονομίας».

Παπανδρέου και Παμπού-
κης, σαν κοινοί πλαστιέ, είχαν συνανήσεις με εκπροσώπους καπιταλιστικών ομίλων από τις ΗΠΑ, την Ιαπωνία, τη Ρωσία, την Ινδία, το Ισραήλ, την Τουρκία, τους οποίους κάλεσαν να επενδύσουν στον τουρισμό. Ο Παπανδρέου αναφέρθηκε επίσης στα προνόμια προς τους εφοπλιστές, λέγοντας με νόημα ότι η Ελλάδα «είναι πια πολύ πιο φιλική και προσφέρεται περισσότερο για επενδύσεις, σε σύγκριση με το παρελθόν».

Σε όλους τους συνομιλητές

τους, Παπανδρέου και Παμπούκης παρουσίασαν ως δέλεαρ το πράγμα των μισθών, τις αλλαγές στις εργασιακές σχέσεις, την ασφάλιση και τη φορολογία, καθώς και την απελευθέρωση της ενέργειας και το ευρύ πρόγραμμα ιδιωτικοποίησεων που εφαρμόζει η κυβέρνηση, βγάζοντας στο σφυρί όχι μόνο κρατικές επιχειρήσεις, αλλά και την ακίνητη περιουσία του ελληνικού κράτους. Ειδικά στο τελευταίο αναφέρθηκε και ο Πεταλωτής στην Αθήνα, τονίζοντας με έμφαση ότι η κυβέρνηση είναι «έτοιμη να αξιοποιήσει το σύνολο της δημόσιας περιουσίας» και αναγγέλλοντας την «αξιοποίηση της έκτασης του Ελληνικού», δηλαδή την παράδοση του στους μεγαλοεργολάβους για «αξιοποίηση» με μπόλικο τιμέντο. Την ίδια ώρα, ο Πα-

πανδρέου αναφερόταν –για πρώτη φορά– στο ύψος της αικινήτης περιουσίας του ελληνικού δημόσιου, ανεβάζοντάς την στα 270 δισ. ευρώ (δηλαδή, όσο είναι και το χρέος), καλώντας τα κοράκια του διεθνούς χρηματιστικού κεφάλαιου να σπεύσουν να επιωρελθούν τώρα που άλλα βγαίνουν στο σφυρί. Φυσικά, «φιλέτο» είναι εκτάσεις σε τουριστικές περιοχές και αυτές πλασάρισαν Παπανδρέου και Παμπούκης στους «επενδυτές» σε σύγκριση με το παρελθόν.

Πάντως, παρά το ξεβράκωμα του ίδιου του πρωθυπουργού και παρά τις διαρροές από το περιβάλλον του ότι θα έφερνε επενδύσεις, τίποτα δεν ανακοινώθηκε. Γ' αυτό και κρεμάστηκαν από τ' «απαυτά» του εμίρη του Κατάρ, με τον οποίο θα συναντιόταν ο Παπανδρέου την Πέμπτη. Πληροφορίες έκαναν λόγο για παζάρι με τους Καταριανούς γύρω από την έκταση του πρώην αεροδρόμιου του Ελληνικού. Οι ένοι καπιταλιστές είναι εξαιρετικά διστακτικοί στο να έρθουν να επενδύσουν στην Ελλάδα, ακόμη και με τους καλύτερους γ' αυτούς όρους, πρώτο εξαιτίας της ρευστής κατάστασης που υπάρχει διεθνώς και δεύτερο επειδή φοβούνται κοινωνικές εκρήξεις στην Ελλάδα.

■ Δεκανίκια που δεν κρύβονται

Σε ηλιθίους νομίζει ότι απευθύνεται ο Φ. Κουβέλης, αν κρίνουμε από τη συνέντευξη που έδωσε στη Real news. Επέλεξε είπε τον Ψαριανό ως υποψήφιο για την Περιφέρεια Αττικής, όμως από εκεί και πέρα επιλέγει «να πρωθήσει πλαστιές συνθέσεις στη βάση προγραμμάτων και φερέγγυων προσώπων». Λες και δεν ξέρει όλος ο κόσμος τι κομπρεί έχει κάνει το κόμμα του με το ΠΑΣΟΚ, εισπράττοντας ως αντάλλαγμα την υποστήριξη από το ΠΑΣΟΚ ορισμένων δικών του δημάρχων (π.χ. Κόντος σε Νέα Φιλεδόλεφεια-Χαλκηδόνα, Ιωακειμίδης σε Νίκαια-Ρέντη). Ο Ψαριανός, χωρίς καμία ελπίδα εκλογής, αλλά και χωρίς διάθεση της «Δημοκρατικής Αριστεράς» να κάνει καμία σπουδαία καμπάνια για την υποστήριξή του, είναι απλά ο φερετζές για να κρυφτεί η πλατιά συνεργασία με το ΠΑΣΟΚ, αλλά και ένα καλό εργαλείο για να μη κινδυνέψει ο Σγουρός να περάσει στο δεύτερο γύρο.

Δεν παρέλειψε, όμως, ο Κουβέλης να τα χώσει σε εκείνους που καταφέρονται κατά του Μνημόνιου: «Υπάρχουν δυναμικοί που καλούν σε συστειρώσεις εναντίον του μνημονίου. Η θέση μας για το μνημόνιο είναι ξεκάθαρη: Δεν το θέλουμε και το καταψηφίζαμε. Η απάκρουσή του όμως προϋποθέτει ενολλακτικές προτάσεις για την έξοδο από τις ασφυκτικές του ρυθμίσεις και όχι αφορισμούς». Τι θέλει να πει ο ποιητής; Οχι μόνο πως δεν πρέπει το Μνημόνιο να παίξει ρόλο στις τοπικές ειλογές, αλλά και πως είναι η μόνη λύση, αφού δεν υπάρχει άλλη εναλλακτική.

Το ΠΑΣΟΚ βρήκε δεκανίκι, αλλά είναι εξαιρετικά αμφιβολού με ποτερεί να του προσφέρει καμία ουσιαστική βοήθεια. Είναι τέτοια η εποχή, βλέπετε, που τα αριστερά δεκανίκια τσακίζονται πριν καν προλάβουν να παίξουν τον υποστηρικτικό τους ρόλο. Είναι δυνατόν ο Κουβέλης, με τέτοια γραμμή, να προσδοκά ότι ποτερεί να επιβιώσει πολιτικά;

■ Μυστική διπλωματία με πρακτοράτζες

Βούιξε ο τόπος από τις αποκαλύψεις ότι ο περιβόητος Άλεξ Ρόντος εργάζεται και πάλι για το ελληνικό ΥΠΕΞ και μάλιστα στο ζήτημα των σχέσεων με τη Δημοκρατία της Μακεδονίας, που ακόμα βρίσκονται σε εκκρεμότητα. Ετσι, απαντώντας σε σχετική ερώτηση στην Ουάσιγκτον, ο Δ. Δρούσας αναγκάστηκε να επιβεβαιώσει –εμμέσως πλην σαφώς την είδηση. Είπε συγκεκριμένα:

«Ο κ. Ρόντος είναι πολύ καλός γνώστης της περιοχής των Βαλκανίων. Υπήρξε και στο παρελθόν και συνεργάτης στο υπουργείο Εξωτερικών. Ο κ. Ρόντος όμως σήμερα δεν έχει καμία θεσμική θέση, δεν υπάρχει καμία θεσμική συνεργασία με τον κ. Ρόντο, αλλά οι δικές του επαφές και η δική του προσωπική εμπειρία πάνω σ' αυτό το θέμα, εάν μπορούν και άτομα όπως ο κ. Ρόντος ή και άλλοι να μεταφέρουν τα ελληνικά μηνύματα είναι ευπρόσδεκτο».

Τα ελληνικά του Δρούσας επιβεβαιώνουν τον Πάγκαλο, που έλεγε παλιά, επί υπουργίας Γ. Παπανδρέου στο ΥΠΕΞ, ότι στους διαδρόμους κυκλοφορούν κάτι περίεργοι τύποι, που μιλούν μεταξύ τους στα αγγλικά κ.λπ. Ο ένας ήταν ο Ρόντος, ο άλλος ήταν ο Δρούσας, ο οποίος ήταν οργιστάντα στον πρώην ΥΠΕΞ της Αυστρίας Β. Σιούσελ, κολλήσε δίπλα στον Παπανδρέου, τον έπεισε για την... αξία του και έτσι βρέθηκε πρώτα σύμβουλος του υπουργού και τώρα υπουργός Εξωτερικών. Φαίνεται καθαρά ότι ο Ρόντος δουλεύει και πάλι για το ελληνικό ΥΠΕΞ και φυσικά πληρωνεται από τα άφθονα μυστικά κονδύλια του υπουργείου. Πού βρισκόταν ο Ρόντος όσο το ΠΑΣΟΚ ήταν στην αντιπολίτευση; Έχει γίνει σύμβουλος του προέδρου της Γεωργίας Σακασβίλι. Με δικές του συμβουλές ο Σακασβίλι επεχείρησε τον τυχοδιωκτισμό του 2008 και τον «κατάπτε» η Ρωσία μέσα σε μια βδομάδα. Ο τύπος αυτός πρακτορεύει τα αμερικανικά συμφέροντα στην ευρύτερη περιοχή μας, οπότε μπορείτε να καταλάβετε ποιος ήταν ο λόγος της επαναπρόσληψής του από τους Παπανδρέου-Δρούσα και τι ρόλο παιζεί.

■ Και ευρωβουλευτή η Ντόρα

Το ότι κάποια στιγμή ο Σκυλακάκης θα επεδίωκε τη διαγραφή του από τη ΝΔ ήταν γνωστό. Ο άνθρωπος αυτός προέρχεται από την ομάδα των νεοφιλελεύθερων του Μάνου κι όταν ο Μάνος αποστρατεύθηκε στο μητσοτακτικό και έγινε της Ντόρας, χάρι στην οποία εκλέχηκε ευρωβουλευτής (μετά από παζάρι Καραμανλή-Ντόρας). Μέχρι τώρα είχε λουφάξει για να χτυπήσει ξαφνικά σαν το φίδι, καταπάτωσε το συνηθίζουν οι Μητσοτάκηδες. Ο Σαμαράς δεν είχε άλλη επιλογή παρά να τον διαγράψει, όμως οι Μητσοτάκηδες κατάφεραν να του βγάλουν ξινές τις όποιες εντυπώσεις κέρδισε με την εμφάνισή του στη Θεσσαλονίκη. Ετσι, η Ντόρα απέκτ

Στο τέλος του Οκτώβρη αναμένεται να ανακοινωθεί το εκλογικό αποτέλεσμα και να ολοκληρωθεί η φαρσοκωμωδία των βουλευτικών εκλογών που πραγματοποιήθηκαν στο Αφγανιστάν στις 18 Σεπτεμβρίου. Καμιά έκπληξη απ' όσα διαδραματίστηκαν. Όλα ήταν αναμενόμενα. Η μαζική αποχή, η εκτεταμένη νοθεία και η βία.

Σύμφωνα με την αφγανική κυβέρνηση, ψήφισαν 3.6 εκατομμύρια ψηφοφόροι, δηλαδή το 31% των 11.4 εκατομμυρίων των εγγεγραμμένων ψηφοφόρων. Ομως το ποσοστό αυτό η κυβέρνηση Καρζάι το ανεβάζει στο 40% αφαιρώντας τα 2,2 εκατομμύρια που δεν ψήφισαν σε πολλές περιοχές για λόγους ασφάλειας. Ωστόσο, ακόμη και το 31% αμφισβητείται, γιατί υπάρχουν αναφίμητες καταγγελίες ότι κυκλοφορούσαν από μέρες πλαιστές εκλογικές κάρτες, ότι πολλοί ψήφισαν δύο και τρεις φορές, ότι ψηφίζαν ακόμη και ανήλικοι και πληρέσσουσι των ψηφοφόρων και ότι σε πολλές περιπτώσεις το εκλογικό προσωπικό γέμιζε τις κάλπες με ψηφοδελτια. Ήδη η Ανεξάρτητη Εκλογική Επιτροπή ανακοίνωσε ότι έχει δεχτεί πάνω από 3.000 καταγγελίες για παρατυπίες και νοθεία.

Το «ιδρυμα για Ελεύθερες και Δίκαιες Εκλογές του Αφγανιστάν», το οποίο κινητοποίησε 7.000 ανθρώπους ως παρατηρητές, λόγω της μικρής συμμετοχής διεθνών παρατηρητών για λόγους ασφάλειας, ανακοίνωσε, μεταξύ άλλων, ότι «σε αρκετές περιοχές χρησιμοποιήθηκε βία από υποψήφιους, εκπροσώπους τους και ισχυρούς τοπικούς παράγοντες και έτσι υπάρχει ένας ανησυχητικός αριθμός περιπτώσεων επίσημης κυβερνητικής παρέμβασης στην εκλογική διαδικασία, ώστε το αποτέλεσμα να είναι ευνοϊκό για τους υποψήφιους της επιλογής τους» και ότι «στις περισσότερες επαρχίες στον ένα ή στον άλλο βαθμό το εκλογικό προσωπικό γέμιζε μόνο του τις κάλπες». Ακόμη ότι, εκτός

■ Αφγανιστάν

Ανευ σημασίας η εκλογική φάρσα

από τα 1.053 εκλογικά τμήματα που δεν άνοιξαν ποτέ για λόγους ασφάλειας, κυρίως στο νότιο και ανατολικό Αφγανιστάν, άλλα 1.584 άνοιξαν αργά, ενώ σε πολλές περιοχές, ανάμεσα στις οποίες ολόκληρες επαρχίες, δεν είχαν καθόλου γυναικείο εκλογικό προσωπικό, με αποτέλεσμα να μην μπορούν να ψηφίσουν γυναίκες. Επίσης, υπήρχε μεγάλος αριθμός εκλογικών περιοχών όπου οι παρατηρητές και οι υποψήφιοι ξεπερνούσαν τους ψηφοφόρους.

Σε σχετικό ρεπορτάζ των «New York Times» αναφέρεται, μεταξύ άλλων, ότι «σε ένα εκλογικό κέντρο στην πόλη Κουντούζ, δημοσιογράφοι και παρατηρητές παρακολουθούσαν καθώς εκπρόσωποι της Ανεξάρτητης Εκλογικής Επιτροπής και υποστηρικτές κάποιων υποψήφιων έκλεισαν για δύο ώρες τις πόρτες και γέμιζαν οι ίδιοι τις κάλπες».

Παράλληλα, σημειώθηκε μπαράζ επιθέσεων από τους Ταλιμπάν σ' όλη τη χώρα. Στην Καντοχάρ, για παράδειγμα επικρατούσε χάος όλη την ημέρα των εκλογών, με εκρήξεις και πυροβολισμούς συνεχώς. Ακόμη και η αυτοκινητοπομπή του τοπικού κυβερνήτη χτυπήθηκε από βόμβα όταν επιχείρησε να κάνει περιοδεία στα εκλογικά κέντρα. Ο απολογισμός είναι τουλάχιστον 30 νεκροί, από τους οποίους 9 αιστυνομικοί και 3 νοσοϊκοί στρατιώτες.

Με τα δεδομένα αυτά, δεν μπορεί να νομιμοποιηθεί ουσιαστικά το όποιο εκλογικό αποτέλεσμα και να αλλάξει το σημερινό πολιτικό σκηνικό. Η κυβέρνηση που θα προκύψει δεν θα είναι σε θέση να παίξει κανένα ουσιαστικό ρόλο, ώστε να δρομολογήσει πολιτικές διαδικασίες που θα ανοίξουν

το δρόμο για μια αξιοπρεπή έξοδο των Αμερικάνων από το βάλτο του Αφγανιστάν.

«Το Αφγανιστάν θα πηγαίνει μόνο χειρότερα»

Και ενώ ο Λευκός Οίκος και ο αμερικανός διοικητής των αμερικανονατοϊκών δυνάμεων στο Αφγανιστάν, Ντέιβιντ Πετρέους, χαιρετίζουν ως «επιτυχία» και «ισχυρό μήνυμα» προς τους Ταλιμπάν την εκλογική φάρσα, στην προσπάθειά τους να δειξουν ότι σημειώνεται «πρόοδος», ένα εξαιρετικά ενδιαφέρον ρεπορτάζ του δημοσιογράφου Gilles Dorronsoro στους «New York Times» (14/9/10), με τον παραπάνω τίτλο, δίνει μια αποκαλυπτική εικόνα της ζοφερής πραγματικότητας που αντιμετωπίζουν. Από το ρεπορτάζ αυτό παραθέτουμε τα πιο χαρακτηριστικά αποσπάσματα.

«Η δυτική συμμαχία είναι σε τέλμα στο νότο και οι Ταλιμπάν κερδίζουν στην περιοχή την κατάληξη της περιπολίας τους στην ανατολή και περικυλώνουν σιγά σιγά την Καμπούλ.

Οι ΗΠΑ έχουν διαθέσει μεγάλο αριθμό δυνάμεων στο νότο. Τα αμερικανικά στρατεύματα σχεδίζουν να δειξουν τις δυνατότητες της νέας στρατηγικής ενάντια στην εξέγερση με μια πρώτη επιτυχία στη Μάρτζα. Αντί γ' αυτό, η περιοχή παραμένει ασταθής και ανασφαλής μήνες από τότε που άρχισε η μεγάλη επίθεση. Αυτό καθυστέρησε τη σχέδια να κινηθούν με αυτοκίνητο από την Καντοχάρ, της δεύτερης μεγαλύτερης πόλης του Αφγανιστάν.

Εχοντας συγκεντρώσει το μεγάλο δύκο των δυνάμεων της στο νότο, η συμμαχία δεν μπορεί να περιορίσει τους Ταλιμπάν σε άλλα μέρη της χώρας

ρας.

Οταν ταξιδεψα την άνοιξη στο Αφγανιστάν, ήταν ήδη ολοφάνερο ότι οι Ταλιμπάν κερδίζουν όλο και περισσότερο έδαφος. Οι συνθήκες ασφάλειας συνεχίζουν να επιδεινώνονται. Αυτό το καλοκαίρι, όταν επέστρεψα μόνο λίγους μήνες αργότερα, η κατάσταση ήταν ακόμη χειρότερη.

Ο ελεγχός του νότου από τους Ταλιμπάν είναι προφανής στην αδυναμία των αμερικανικών στρατευμάτων να αποκτήσουν κάποιο έλεγχο πέρα από τις βάσεις τους. Τους παίρνει ώρες απόλιτα για να κινηθούν μερικές εκαποντάδες μέτρα έξω από την περιμέτρο των βάσεων κατά τις περιπολίες. Αυτό σημαίνει ότι δεν έχουν καμιά επαφή με τον πληθυσμό και δεν μπορούν να οικοδομήσουν ισχυρούς δεσμούς με τοπικές ομάδες.

Ενώ υπάρχει ακόμη ασφάλεια στην Καμπούλ, αισθάνεται ότι οι Ταλιμπάν σφίγγουν τον κλοιό γύρω από την πρωτεύουσα. Είναι επικίνδυνο να φύγεις με αυτοκίνητο από την πόλη. Οι Ταλιμπάν έχουν στήσει μπλόκα στους δρόμους, γεγονός που αισάνει τις πιθανότητες για τους ένους να συλληφθούν, ενώ ακόμη χειρότερη μοίρα πιθανών περιμένει τους αφγανούς αξιωματούχους.

Στις περιοχές όπου οι συγκρούσεις είναι πιο έντονες, ο πληθυσμός είναι βασικά με το μέρος των ανταρτών. Οι Ταλιμπάν είναι πιο επιθετικοί από ποτέ. Σκοτώνουν συστηματικά τους Αφγανούς που εργάζονται με τη συμμαχία.

Ακόμη χειρότερα, η έλλειψη μεταρρυθμίσεων και μια αναποτελεσματική πολιτική ενάντια στη διαφθορά αφήνουν τη συμμαχία να πολεμά για μια διεφθαρμένη κυβέρνηση χωρίς κα-

θόλου λαϊκή υποστήριξη....

Το 80% του Αφγανιστάν έχει μείνει χωρίς καμιά κρατική δομή. Αυτό σημαίνει ότι δεν υπάρχει κανένας αξιόπιστος αφγανός εταίρος με τον οποίο να δουλέψουν οι ΗΠΑ. Και όπου η κυβέρνηση έχει τον έλεγχο και η αμερικανονατοϊκή συμμαχία χάνει, οι Ταλιμπάν καλύπτουν το κενό. Ως η μόνη ουσιαστική δύναμη σε πολλές περιοχές, οι Ταλιμπάν αρχίζουν να χτίζουν ένα σκιώδες κράτος. Οι υπηρεσίες τους είναι περιορισμένες αλλά αποτελεσματικές, και η κυβέρνηση της Καμπούλ δεν φαίνεται πουθενά.

Ενα εντυπωσιακό παράδειγμα είναι ότι οι διεθνείς Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις εργάζονται όλοι και περισσότερο απευθείας με τους Ταλιμπάν. Οι ΜΚΟ διαπραγματεύονται απευθείας με τους Ταλιμπάν για να εξασφαλίσουν πρόσβαση στον αφγανικό πληθυσμό και να υλοποιήσουν τα προγράμματά τους. Η διαδικασία έχει γίνει τόσο τυποποιημένη, ώστε οι διεθνείς ομάδες τώρα περιμένουν να πάρουν ένα χαρτί με τη σφραγίδα και την υπογραφή των Ταλιμπάν, που περιγράφει συνοπτικά τις άδειες που χορηγούνται.

Η συμμαχία δεν θα νικήσει αυτή τη συνεχώς ενισχύμενη εθνική εξέγερση....

Είναι ανάγκη οι ΗΠΑ να αρχίσουν να βλέπουν την πραγματικότητα και να ξεκινήσουν να διαπραγματεύονται με τους Ταλιμπάν πιριν να είναι πολύ αργά. Οσο περισσότερο καθυστερεί η Ουασίγκτον να επανεξετάσει τη στήριξη της σε μια στρατιωτική λύση, τόσο χειρότερα θα γίνονται τα πρόγματα και τόσο λιγότερο θα είναι πρόθυμοι οι Ταλιμπάν να διαπραγματευτούν.

Καταδίκη των σιωνιστών δολοφόνων από την επιτροπή του ΟΗΕ

«Υπάρχουν ισχυρές αποδείξεις για να στηριχτούν διώξεις για τα ακόλουθα εγκλήματα εντός των όρων του άρθρου 147 της 4ης Συνθήκης της Γενεύης: Φόνος εκ προμέλετης, βασανισμός ή απάνθρωπη μεταχείριση, σκόπιμη πρόκληση μεγάλων δεινών ή σοβαρών τραυματισμών στο σώμα ή την ψυχήα».

Το παραπάνω απόσπασμα είναι από το πόρισμα της τριμελούς επιτροπής του Συμβουλίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ (Human Rights Council – HRC) για τα γεγονότα του περασμένου Μαΐου

■ Τεταμένη η κατάσταση στην Ανατολική Ιερουσαλήμ

Ισραηλινός πιστολέρο δολοφονεί εν ψυχρώ

Hiswan είναι μία από τις συνοικίες της Ανατολικής Ιερουσαλήμ. Βρίσκεται ακριβώς κάτω από τον νότιο τομέα των τειχών της παλιάς πόλης. Αν και γνωστή από τα αρχαία χρόνια για την περίφημη κολυμβήθρα της με το... θαυματουργό ιαματικό νερό (Σιλωάμ), σήμερα λήγει την θυμούνται και ασχολούνται μαζί της. Βλέπετε, στη συνοικία αυτή ζουν κυρίως Παλαιοιστίνιοι, γύρω στους 45 χιλιάδες και μόλις 300 εβραίοι έποικοι. Για το χατίρι αυτών των εποίκων υπάρχουν ιδιωτικοί φρουροί, πέρα από τον ισραηλινό στρατό, που κυκλοφορούν στους δρόμους σαν... καουμπόρδες. Οπως αυτός που την περασμένη Τετάρτη δολοφόνησε εν ψυχρώ, μετά από φραστική αντιπαράθεση, τον Σαμίρ Σαχράν, έναν 32χρονο Παλαιοιστίνιο, πατέ-

ρα πέντε παιδιών, και τραυμάτισε άλλον ένα, η κατάσταση του οποίου είναι άγνωστη τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές (Τετάρτη βράδυ).

Φυσικά ο καουμπόρης είχε την πλήρη κάλυψη της ισραηλινής αστυνομίας, με τον Αστυνομικό Διευθυντή της περιφέρειας της Ιερουσαλήμ να δηλώνει ότι ο φρουρός βρισκόταν σε «νόμιμη άμυνση!» Αυτό δεν αποτελεί έκτιληξη. Εδώ ολόκληρο ισραηλινό δικαστήριο είχε αθωάσει παλιότερα ισραηλινό αξιωματικό που άδειασε μια ολόκληρη γειτονία πάνω σε μια δεκατριάχρονη Παλαιοιστίνια, δηλώνοντας ότι θα το ξαναέκανε (σχετικό δημοσίευμα υπάρχει στο αρχείο του βρετανικού Guardian, http://www.guardian.co.uk/world/2005/nov/16/israel2?CMP=twt_gu), στο

φρουρό των εποίκων θα κωλάσουν;

Ομως τα πράγματα δεν εξελίχθηκαν όπως τα ήθελαν οι Σιωνιστές. Αντί να το βουλώσουν τρομοκρατημένοι, εκαποντάδες Παλαιοιστίνιοι (νεόλαιοι στην πλειοψηφία τους) έχει θητεύσει στη φυλακή Οφέρ, η χρήση υπερβολικής βίας και άγριων μέσων καταστολής, μεταξύ των οποίων σκυλιά, ρόπαλα και δακρυγόνα, χωρίς λογική αιτία, υποδηλώνουν

γυαλιά καρφιά. Οι συγκρούσεις οξύνθηκαν ακόμα περισσότερο κατά την κηδεία του Σαμίρ, στην οποία παρευρέθηκαν γύρω στους 1.000 Παλαιοιστίνιοι. Στο δρόμο προς το νεκροταφείο οι Παλαιοιστίνιοι έκαψαν ένα τζιπ της ισραηλινής αστυνομίας, επιτέθηκαν σε ένα ακόμα

τζιπ του ισραηλινού στρατού και κατέστρεψαν αρκετά αυτοκίνητα εποίκων. Σε απάντηση οι ισραηλινοί στρατιώτες άνοιξαν πυρ με πλαστικές σφαίρες και δακρυγόνα, τραυματίζοντας άγνωστο αριθμό διαδηλωτών, ενώ βγήκαν και οι έποικοι με όπλα και πυροβόλησαν τους Παλαιοιστίνιους κατά τη διάρκεια της κηδείας. Το απόγευμα της ίδιας μέρας (Τετάρτη), ο ισραηλινός στρατός εισχώρησε ακόμα και στο πρασίλιο του τεμένους του Αλ Ακσα για να αποχωρήσει λίγο αργότερα.

Τον τελευταίο καιρό, οι συγκρούσεις όλοι και αυξάνονται στην συνοικία αυτή, μετά από την αποκάλυψη του σχεδίου της δημοτικής αρχής της Ιερουσαλήμ για κατεδάφιση τουλάχιστον 80 παλαιοιστίνικων κατοικιών, προκειμένου να δημιουργηθεί χώρος για να

φτιαχτεί πάρκο και τουριστικό κέντρο! Κανείς δε μπορεί να προδιαγράψει την εξέλιξη των συγκρούσεων, που σήμερα θα ενταθούν το επόμενο διάστημα, θέτοντας μία ακόμα βόμβα στα θεμέλια των φευτοειρηνευτικών συνοικιών.

ΥΓ: Ολα αυτά γίνονταν την ίδια στιγμή που το Κουφρέτετο εξέδιδε ανακοίνωση με την οποία ζητούσε την επέκταση του παγώματος των εποικισμών (λήγει αύριο, 26/9). Αν ο Νετανιάχου δεν επεκτείνει το «πάγωμα» (κατά τη διάρκεια του οποίου υπάρχουν οικοδομικές εργασίες στους εποικισμούς και αύξηση του αριθμού των εποίκων), τότε οι «ειρηνευτικές» συνοικίλιες κινδυνεύουν να τιναχτούν στον αέρα.

Απεργία πείνας των παλαιοιστίνιων κρατούμενων

Σε 24ωρη απεργία πείνας κατεβαίνουν στις 25 Σεπτεμβρίου οι παλαιοιστίνιοι κρατούμενοι σε όλες τις ισραηλινές φυλακές για να διαμαρτυρηθούν για την αύξηση της κακοποίησης και των εξευτελισμών που υφίστανται την τελευταία περίοδο από τις αρχές των ισραηλινών φυλακών.

Σε ανακοίνωση που έδωσαν στη δημοσιότητα καταγγέλλουν ότι οι αρχές των ισραηλινών φυλακών έχουν εξαπολύσει μια πρω-

τοφανή εκστρατεία εναντίον των κρατούμενων από τότε που άρχισαν οι άμεσες διαπραγματεύσεις με την Παλαιοιστίνιακή Αρχή, γεγονός που εκφράζει την έλλειψη εντιμότητας της ισραηλινής κυβέρνησης για την εξέλιξη των διαπραγματεύσεων. Καταγγέλλουν ότι η βάρβαρη επίθεση εναντίον των κρατούμενων στη φυλακή Οφέρ, η χρήση υπερβολικής βίας και άγριων μέσων καταστολής, μεταξύ των οποίων σκυλιά, ρόπαλα και δακρυγόνα, χωρίς λογική αιτία, υποδηλώνουν

ότι υπάρχει σχέδιο που έχει στόχο τα δικαιώματα των φυλακισμένων. Αποκαλύπτουν ότι οι αρχές των ισραηλινών φυλακών χρησιμοποιούν ειδικές δυνάμεις για να κάνουν προκλητικές έρευνες, οι οποίες περιλαμβάνουν το ξεγύμνωμα κρατούμενων και άλλες μορφές εξευτελισμού, μεταφέρουν κρατούμενους από φυλακή σε φυλακή και κρατούν όλους σε απομόνωση.

Καταγγέλλουν ότι οι αρχές των ισραηλινών

φυλακών έχουν αρνηθεί σε πολλούς κρατούμενους το δικαίωμα επίσκεψης από συγγενικά τους πρόσωπα, τους έχουν επιβάλει πρόστιμα, έχουν απαγορέψει βιβλία και εφημερίδες και δεν επέτρεψαν στους κρατούμενους να αγοράζουν τα αναγκαία τρόφιμα κατά τη διάρκεια του ραμαζανίου και για τη γιορτή Eid al - Fitr. Τέλος, δηλώνουν ότι πιστεύουν ότι οι ισραηλινές αρχές έχουν κηρύξει ανοιχτό πόλεμο ενάντια στη ζωή και τα δικαιώματα των παλαιοιστίνων κρατούμενων.

Ανακοίνωση της Καμπάνιας για την απελευθέρωση του Ahmad Sa'adat

Aπελευθέρωση των κρατούμενων από την Παλαιοιστίνιακή Αρχή – Τέλος στην πολιτική της συνεργασίας Ασφάλειας

Η Καμπάνια για την απελευθέρωση του Ahmad Sa'adat απαιτεί από την Παλαιοιστίνιακή Αρχή της Ραμάλα και τις υπηρεσίες Ασφάλειας της να σταματήσει την πολιτική των πολιτικών συλλήψεων και διώξεων, να απελευθερώσει όλους τους πολιτικούς κρατούμενους από τις φυλακές της και να σεβαστεί τα δικαιώματα και την αξιοπρέπεια του παλαιοιστίνιου λαού.

Η Παλαιοιστίνιακή Αρχή εξακολουθεί να εμμένει στην πολιτική της συνεργασίας ασφάλειας με τον κατακτητή και συνεχίζει να παραβιάζει τα ανθρώπινα δικαιώματα του λαού μας, που υποφέρει κάτω από τη σιωνιστική κατοχή και αντιμετωπίζει συστηματικό λιμό, καταπίση, φτώχεια και αποκλεισμό.

Ο Ahmad Sa'adat, Γενικός Γραμματέας του Λαϊκού Με-

ασφάλεια των παλαιοιστίνιων πολιτών, παραβιάζοντας τα δικαιώματα και την αξιοπρέπεια τους.

Είναι σαφές ότι οι λαοί του κόσμου, όπως και οι λαοί της Παλαιοιστίνης, πρέπει να υπερασπιστούν και να προστατεύουν τα δικαιώματα των παλαιοιστίνιων κρατούμενων και του παλαιοιστίνιου λαού. Καλούμε για την πλατεύτερη δυνατή συμμετοχή όλων, στην Παλαιοιστίνη και σε όλο τον κό-

σμό, για την απελευθέρωση των κρατούμενων στις ισραηλινές φυλακές και για την αντιμετώπιση της πολιτικής κράτησης στην απομόνωση. Ζητάμε τη συμμετοχή όλων στις διεθνείς μέρες δράσης, 5 – 15 Οκτώβρη, για τον Ahmad Sa'adat και όλους των παλαιοιστίνιους φυλακισμένους. Απαιτούμε τον τερματισμό της απομόνωσης και την απελευθέρωση όλων των παλαιοιστίνων φυλακισμένων.

ΥΓ1: Η Παλαιοιστίνιακή Αρχή έχει επιδοθεί σε ένα προγράμμα πολλήφεων αγωνιστών της αντίστασης στη Δυτική Οχθή μέσα στο Σεπτέμβριο, ύστερα από την εκτέλεση των 4 εποίκων και τον τραυματισμό 3 ακόμη σε μια δεύτερη επίθεση από τη στρατιωτική πτέρυγα της Χαμάς, και σε ένα όργιο καταστολής κάθε εκδήλωσης διαμαρτυρίας και κινητοποίησης ενάντια στις απευθείας συνοικίλιες του ντε φάρκτο προέδρου Μαχμούντ Αμπάς με τη σιωνιστική κυβέρνηση, που βρίσκονται σε εξέλιξη.

ΥΓ2: Ο Ahmad Sa'adat, εκτός από Γενικό Γραμματέας του Λαϊκού Μετώπου, είναι μέλος του Παλαιοιστίνιακου Νομοθετικού Συμβουλίου. Για περισσότερο από τέσσερα χρόνια κρατούνταν σε φυλακή της Παλαιοιστίνιακής Αρχής, κατηγορούμενος για την εκτέλεση του ισραηλινού υπουργού Τουρισμού, όταν στις 14 Μαρτίου του 2006, ισραηλινοί στρατιώτες επέδραμαν στη φυλακή που κρατούνταν στην Ιεριχώ και, με τη σιωνιστική ΗΠΑ και Βρετανίας που είχαν αναλάβει τη φρούρησή του, τον απήγαγαν μαζί με πέντε ακόμη φυλακισμένους συντρόφους του και τον μετέφεραν σε ισραηλινές στ

Ο φόβος τους

Τούτη τη βδομάδα αποκαλύφθηκε, ότι η κυβέρνηση Παπανδρέου, στη ζούλα, μέσα στο καλοκαίρι και χωρίς να το πάρει χαμπάρι η κοιμώμενη αντιπολίτευση, τροποποίησε τον τρομονόμο, έτσι που ακόμη και συλλογισμένες διαδηλωτές να μπορούν να παραπεμφθούν για «συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση».

Την προγούμενη βδομάδα αποκαλύφθηκε, ότι στο κέντρο εκπαίδευσης των ειδικών δυνάμεων του ελληνικού στρατού έγινε εκπαίδευση για την αντιμετώπιση διαβολώσεων (ρίψη χημικών, μάχες σώμα με σώμα κ.λπ.).

Την Πέμπτη, μέρα πανεθνικής γενικής απεργίας ενάντια στην ασφαλιστική μεταρρύθμιση των Σαρκοζί-Βερτ, ολόκληρη η Γαλλία τέθηκε στο ψηλότερο επίπεδο «αντιτρομοκρατικού» συναγερμού από το 2005, με επίκληση «διασταυρωμένων πληροφοριών» για «χτύπημα της Αλ-Κάιντα του Μαγκρέμπ». Δρόμοι και πλατείες γέμισαν μπάτσους και ασφαλίτες, δίπλα στους απερονούς διαδηλωτές.

Είναι κάτι παραπάνω από φανερό, ότι οι αστοί δεν αισθάνονται καθόλου σίγουροι για τη συναίνεση των εργαζόμενων. Περιμένουν εκρήξεις. Κι επειδή φοβούνται ότι αυτές οι εκρήξεις δεν θα μπορούν να ελεγχθούν από τους μηχανισμούς του συστήματος εξουσίας (αστικά κόμματα - συνδικάτα), αναβαθμίζουν τους μηχανισμούς καταστολής. Ποιο άλλο νόημα μπορεί να δοθεί στη... βελτίωση του ελληνικού τρομονόμου, εκτός του ότι θέλουν να έχουν έτοιμο ένα αστυνομικοδικαστικό μηχανισμό κακουργηματοποίησης των μαχητικών κινημάτων, που θα στέλνει στη φυλακή ακόμη και τυχαίους συλληφθέντες, προς παραδειγματισμό των υπόλοιπων.

Αυτή είναι η μια πλευρά. Υπάρχει, όμως, και η άλλη, αυτή που κυρίως μας αφορά. Οι κοινωνικές εκρήξεις ωριμάζουν, όπως ωριμάζει ο σπόρος μέσα στο χώμα. Κάθε σπόρος, όμως, δεν δίνει ένα δυνατό φυτό. Η ποιότητα του φυτού εξαρτάται από την ποιότητα του εδάφους, από τα θρεπτικά του συστατικά, από τις καλλιεργητικές φροντίδες του κηπουρού. Το να κάνεις εκκλήσεις για εκδήλωση κοινωνικών εκρήξεων ή -ακόμη χειρότερα- να περιμένεις να 'ρθουν με μεσσιανικό τρόπο, είναι είτε ανώφελο είτε βλαβερό. Σημασία έχει να πάρεις τη θέση του γεωργού και να κάνεις αυτό που χρειάζεται ο σπόρος για να βλαστίσει σωστά και να δώσει ένα θαλερό και όχι ένα καχεκτικό φυτό, έτοιμο να πέσει στο πρώτο μύτρινα του σύνθου.

Η εργατική τάξη, το υποκείμενο των εξεγέρσεων, στερείται του βασικότερου όρου για την οργάνωση, την κλιμάκωση και τη νικηφόρα προοπτική των εξεγέρσεων που ωριμάζουν. Η πολιτική της συγκρότηση απουσιάζει. Η αποδέσμευσή της από την αστική πολιτική είναι παθητική, επαμφοτερίζουσα, ταλαντεύομενη. Καθήκον των πρωτοπόρων εργατών είναι να οργανωθούν ανεξάρτητα, να συγκροτήσουν το πολιτικό επιτελείο της τάξης, αυτό που θα δώσει προοπτική στις εξεγέρσεις και δεν θα τις αφήσει να γίνουν μια ακόμη χαμένη ευκαιρία.

Η επιχειρηματολογία με την οποία επενδύουν τις κινητοποιήσεις τους είναι σε ορισμένα σημεία ριζικά λαθαρεμένη. Αποπνέει έναν ελπισμό, λες και αυτοί είναι και κανένας άλλος ή λες και αυτοί θα ήταν οι πιο χρήσιμοι διάσημοι υπάλληλοι. Το δίκιο τους, όμως, είναι μέγα. Πέτυχαν σε διαγωνισμό του ΑΣΕΠ και ετοιμάζονταν να διοριστούν στις υπηρεσίες του υπουργείου Οικονομικών [εφορίες-τελωνεία], όταν βγήκε το φιρμάνι να περιμένουν καναδιό χρόνια! Βρίσκονται συνέχεια στο δρόμο (η φωτογραφία από κατάληψη του περιπτέρου του υπουργείου Οικονομικών στη ΔΕΘ) και η αλληλεγγύη μας στον αγώνα τους είναι δεδουλμένη.

■ Ταύτιση αντεργατική

Τη μείωση των ασφαλιστικών εισφορών, ως πρώτιστο οικονομικό στόχο, υποστήριξε από τη Θεσσαλονίκη ο Σαμαράς. Είπε: «Για την παραγωγική Αναγέννηση της Ελλάδας δεν αρκεί η μείωση των φόρων. Απαιτείται και μείωση των ασφαλιστικών εισφορών. Η Ελλάδα έχει το υψηλότερο ποσοστό μη μισθολογικού εργοδοτικού κόστους. [...] Δεν επιβαρύνουμε τους εργοδότες. Τους διώχνουμε! Ή τους υποχρεώνουμε να προσλαμβάνουν "μαύρη εργασία". Δεν φέρνουμε χρήματα στα ασφαλιστικά ταμεία. Διώχνουμε δέσεις εργασίας, χάνουμε εισφορές και μειώνουμε τα έσοδα των ταμείων».

Οπως αναφέρθηκε αναλυτικά στο προηγούμενο φύλλο της «Κ», τα ίδια ακριβώς υποστήριξε σε φίέστα που οργανώθηκε στην Θεσσαλονίκη ο διοικητής του ΙΚΑ και μεγαλοστέλεχος του ΠΑΣΟΚ Ρ. Συπρόπουλος. Με Διαφορετικά λόγια, αλλά με την ίδια ακριβώς επιχειρηματολογία.

■ Ταύτιση φιλοκαπιταλιστική

«Να από-ενοχοποιήσουμε την επιχειρηματικότητα», ζήτησε ο Σαμαράς. «Να μετατρέψουμε τη νομοδεσία και τη λειτουργία του κράτους σε φιλικότητα προς την επιχειρηση», ζήτησε με νόημα.

Μια βδομάδα πριν, ο Παπαδόρευ έλεγε από το ίδιο βήμα, επίσης με έμφαση: «Παλαιότερα, το να αναφερθεί κανείς σε επιχειρηματία και σε επιχειρήσεις ήταν ανάδειμα, όχι μόνο για τον Υπουργό, πόσο μάλλον για τον Πρωθυπουργό. Είχε δαιμονοποιηθεί η επιχειρηματικότητα. Οχι, εγώ ως σοσιαλιστής, δεωρώ δετική την επιχειρηματικότητα, εφόσον είναι υγιής επιχειρηματικότητα».

Οι ηγέτες του δικομματισμού προσκυνούν και στα λόγια τους καπιταλιστές, που διά του προέδρου του ΣΕΒ είχαν απαιτήσει ακριβώς αυτό το πράγμα. Άλλοτε, οι αστοί πολιτικοί κρατούσαν κάποιες αποστάσεις, για να κρύβουν τον ταξικό χαρακτήρα της πολιτικής τους. Τώρα, συμπεριφέρονται με δουλικότητα λακέ που ανοίγει την πόρτα σ' αφεντικό και υποκλίνεται.

■ Κάποιος πρέπει να κοροϊδεύει

Πόσες φορές πρέπει να τους το πει ο Σαμαράς για να το καταλάβουν; Η διαφορά μιας κοινοβουλευτικής δημοκρατίας από

μια δικτατορία είναι πως στην κοινότητα
λευτική δημοκρατία πρέπει να υπάρχει αυ-
τός που κοροϊδεύει το λαούτζικο, μαζεύει
τη λαϊκή οργή μέσα στα θεσμικά πλαισία
και χαράζει εναλλακτική δυνατότητα εξου-
σίας. Ιδίως σε περιόδους κρίσης. Τους την
είπε και στη Θεσσαλονίκη, με πολλά λόγια
μάλιστα, μπας και το καταλάθουν: «Τώρα
δα σας πω ότι υπάρχει από πλευράς κρα-
τούς, δημοκρατίας, πολιτείας και μία θε-
σμική υποχρέωση της αξιωματικής αντιπο-
λίτευσης. Και αυτό είναι, να μην αφήσουμε
το συνταξιούχο, τον εργαζόμενο, τον απλού-
τον έλληνα πολίτη μόνο του, χωρίς τη συ-
μπαράστασή μας. Τι έπρεπε δηλαδή να εί-
ναι; Ολοι υπέρ του Μνημονίου, επειδή έτοι-
μοι είπαν ορισμένοι και απέναντι να έχου-
με αφήσει τον ελληνικό λαό υποχρεω-
μένο πλέον να βρίσκει καταφύγιο μόνο
στο πεζοδρόμιο; Θα ήταν αυτό σωστή
πολιτική συμπεριφορά μιας σοβαρής
αξιωματικής αντιπολίτευσης; Αντίθετα,
δα έπρεπε να επιζητήσουν να υπάρ-
χουμε εμείς, προκειμένου να υπάρχει η
άλλη άποψη, προκειμένου να υπάρχει
δυνατότητα στη διορθωτική πορεία και
προκειμένου να μπορούμε να λέμε αυ-
τά τα οποία σήμερα λέμε. Αλίμονο, αν
είμαστε όλοι πίσω από την ίδια γραμ-
μή,

**■ Παπαδήμος
αδειάζει
Παπακωνσταντί-
νου**

Σ' ένα μεγαλοπρεπέστατο άδειασμα του Γ. Παπακωνσταντίνου προχώρησε στο νεόκοπος πρωθυπουργικός σύμβουλος Λουκάς Παπαδήμος, σε συνέντευξή του στη Real news. Την ώρα που ο Παπακωνσταντίνου βρισκόταν στο πολυδιαφημισμένο road show μαζί με τους τροϊκανούς, και δήλωνε πώς το δεύτερο εξάμηνο του 2011

■ Εμμεση επιβεβαιωση

Ρωτήθηκε ο Παπακωνσταντίνου, μετά τη συνάντησή του με την Κριστίν Λαγκάροντ, στο παρίσι (16.9.10) αν σκέφτεται «να πάρει επέκταση της σπόριξης του ΔΝΤ πέραν του 2012». Απάντησε ως εξέι:

«Έχουμε ένα Πρόγραμμα που εφαρμόζουμε. Το εφαρμόζουμε κατά γράμμα και πιστεύουμε ότι το Πρόγραμμα δα επιτρέψει την πρόσθιαση στις αγορές. Θα μας επιτρέψει χαμηλό κόστος δανεισμού και αυτό θα γίνει δυνατό χάρη στο συνδυασμό ενός ουσιώδους πρωτογενούς πλεονάματος και ταυτόχρονα μιας υψηλής ανάπτυξης, που δα έχουμε ως αποτέλεσμα των διαφρωτικών μεταρρυθμίσειων»

Βλέπετε πουδενά καμιά κατηγορηματική απάντηση στην ερώτηση; Βλέπετε διάψευση του ότι η κυβέρνηση σκέφτεται να πάει σε Μνημόνιο No2; Ας σημειωθεί ότι αυτή η ερώτηση έγινε μετά τον ορυμαγδό δημοσιευμάτων στον διεθνή, αλλά και τον ελληνικό Τύπο, ότι μελετάται επέκταση του Μνημονίου μέχρι το 2020, άρα ο Παπακωνσταντίνου είχε έναν επιπλέον λόγο να είναι κατηγορηματικός. Και όμως δεν ήταν.

KONTPA

«Αν αποδειχθεί» ότι το πρόγραμμα εφαρμόζεται [μπορεί Δηλαδή και να μην αποδειχτεί], τότε απλώς «αυξάνεται αισθητά η δυνατότητα δανεισμού από τις αγορές» [η οποία δεν θα είναι σίγουρη ούτε τότε].

■ Αβάντα στους καναλάρχες

Συνέντευξη Χυτήρη στο «Βήμα της Κυριακής» και κάποια στιγμή πέφτει η «άσχετη ερώτηση»: «Δεν περιλαμβάνεται στις αρμοδιότητές σας, αλλά τον τελευταίο καιρό υπάρχουν έντονες αντιδράσεις για τον πρόσθιτο φόρο 20% στις τηλεοπτικές διαφημίσεις...» (αφού, ρε μεγάλε, είναι αναρμόδιος, γιατί τον ρωτάς). Σαν έτοιμος από καιρό ο παντός καιρού Πασόκος απαντά: «Κατ’ αρχάς αυτός ο φόρος δεν έχει επιβληθεί ακόμη. Γίνεται μια συζήτηση στην οποία ασφαλώς ως υπεύθυνος του χώρου αυτού έχω άποψη, κυρίως επειδή γίνεται σε μια περίοδο που η οικονομική κρίση πλήγπει και τα ΜΜΕ. Σας απάντησα».

Κοντολογίγι, ο ειδικός φόρος 20% στις τηλεοπτικές διαφημίσεις, που δεν τον δέλουν οι καναλάρχες για να μη χάνουν διαφήμιση, παραπέμπεται στις ελληνικές καλένδες. Εσοδά «ισοδύναμου αποτελέσματος» (για να 'μαστε και στη μόδα) μπορούν να αναζητηθούν από τα συνήθη υποζύγια-κορόϊδα: εργαζόμενους και συνταξιούχους.

■ Γελοιότητες

Καημό φαίνεται ότι το είχε ο Κάλαχαν (κατά κόσμον Μ. Καρχιμάκης) να γίνει γραμματέας του ΠΑΣΟΚ, έστω και την εποχή της ξεφτίλας, γι' αυτό και από την πολλή χαρά δεν ξέρει τι λέει. Διαβάστε τι ξεστόμισε σε συνέντευξή του στον «Κόσμο του Επενδυτή»: «Με τον Καλλικράτη οι τοπικές κοινωνίες αποκούν πρωτόγνωρες δυνατότητες. Ποτέ πριν, με εξαιρεση ίσως την περίοδο 1942 - '43 στις περιοχές που ήλεγχε "η κυβέρνηση του βουνού", δεν απολάμβαναν τέτοιο βαθμό ελευθερίας από το ασφυκτικό χέρι του κεντρικού κράτους».

Υπό άλλες συνδήσεις, ίσως να χαρακτηρίζαμε προκλητική αυτή τη δήλωση. Νομίζουμε, όμως, πως ο χαρακτηρισμός που της ταιριάζει είναι απλώς γελούδια.

■ Ψώνισε από σβέρκο

Είτε το μετάνιωσε είτε όχι για την επιλογή του, ο Σαμαράς είναι υποχρεωμένος να υπερασπιστεί την επιλογή Κικίλια για την Περιφέρεια Αττικής. Και βέβαια, αναγκαστικά δα λέει μπούρδες κάθε φορά που δα ρωτιέται. Οπως έκανε στη συνέντευξή του στη ΔΕΘ, που το μέγια προσόν που βρήκε να αναφέρει για τον Κικίλια είναι πως κατάφερε να παιζει μπάσκετ και να σπουδάζει ταυτόχρονα, κι αυτό σημαίνει πως είναι μεδοδικός, εργατικός, έξυπνος και πειδαρχημένος! Άν αυτά είναι τα προσόντα που ειδέ στον Κικίλια, τότε... ψώνισε από σιβέρκο, που λένε στα χωριά.

■ Προϊόντα αποσύνθεσης

Τα κατάφερε τελικά ο Τσίπρας. Οχι μόνο διέλυσε τον ΣΥΡΙΖΑ, αλλά έβαλε και τον ΣΥΝ σε μια διαδικασία προϊόντων αποσύνθεσης. Υποτίθεται ότι η απόφαση για στήριξη του Μητρόπουλου πάρθηκε δημοκρατικά από την ΚΠΕ του ΣΥΝ. Αντί όμως η απόφαση αυτή να λειτουργήσει ως προσωρινή έστω κάθαρσης του δράματος, λειτουργήσει σαν ένα ιντερμέδιο που έδωσε το έναυσμα για μια νέα κόντρα, στο εσωτερικό του ΣΥΝ αυτή τη φορά, όπου ο Τσίπρας βάλλεται πανταχόδεν. Η πλάκα δα είναι να πάρει περισσότερες ψήφους ο Δημηράς από το Μητρόπουλο. Τότε να δείτε γλέντια. Και βέβαια, κανένας δεν πρέπει να υποτιμά τον Αλαβάνο, όχι μόνο λόγω του ιδιαίτερου πολιτικού βάρους του στο αστικό πολιτικό παιχνίδι, αλλά και λόγω των ισχυρών προσβάσεών του στα αστικά ΜΜΕ. Ο τυχοδιωκτισμός είναι χαρακτηριστικό του, όμως δεν δα έκανε μια κίνηση στα τυφλά, αν προηγουμένως δεν είχε κάνει τα «κοκένα» του και δεν είχε πάρει -τουλάχιστον- υποσχέσεις στήριξης.

■ Λακέδες

Οχι που δα αρνούνταν η ΓΣΕΕ να συναντηθεί με τη «νέα» πολιτική ηγεσία του υπουργείου Εργασίας. Τζερτζέλες να γίνεται, τίτλοι να δίνονται και προπαντός να δουλεύει το σύστημα.

Οπως, λοιπόν, δήλωσε μετά τη συνάντηση ο Παναγόπουλος, η ΓΣΕΕ διατύπωσε τα αιτήματά της και «η υπουργός κράτησε καλή σημείωση αυτών των παραπορήσεων! Στο φινάλε, ο Παναγόπουλος εξέφρασε την ευχή «να εγκαινιαστεί με την νέα πολιτική ηγεσία του υπουργείου εργασίας μια ειλικρινής σχέση συνεννόησης και διαλόγου γιατί δυστυχώς οι εμπειρίες που έχουμε αποκτήσει μέχρι τώρα δεν ήταν οι καλύτερες» και αποκάλυψε το περιεχόμενο του παζαριού: «Είμαστε σύγουροι πάρα την ύπαρξη μια πολιτικής που είναι εχθρική προς την μισθωτή εργασία και που προβλέπεται στο μνημόνιο, ότι μπορούμε στα ζητήματα την κοινωνικής οικονομίας και στα ζητήματα κατανάλωσης μιας και υφιστάμεδα και ως καταναλωτές μεγάλες επιπτώσεις, να έχουμε κοινό τόπο και κοινές δράσεις». Κάποια κονδύλια δα διαχειριστεί η Κατσέλη, δέλει και η ΓΣΕΕ το κατιτής της.

■ Τον συνεχίζει ο Σκανδαλιός

Πολύχρονος διωγμός υπαλλήλου, επειδή υπερασπίστηκε τη δημόσια υγεία

Πριν καλά-καλά καθήσει στην καρέκλα του υπουργού Γεωργίας, την επομένη της ορκωμοσίας του, ο Κ. Σκανδαλίδης υπέγραψε (ίσως να είναι το πρώτο έγγραφο που υπέγραψε ως υπουργός) την παραπομπή στο πειθαρχικό, υπαλλήλου, ο οποίος υφίσταται εδώ και χρόνια διωγμό, από γαλάζιες και πράσινες κυβερνήσεις, επειδή τολμήσε να τα βάλει με το πανίσχυρο γερμανικό μονοπώλιο της Bayer.

Πότε αλήθεια πρόσλαβε να ενημερωθεί για την υπόθεση ο Σκανδαλίδης; Πώς έβαλε την υπογραφή του κάτω από μια δίωξη, χωρίς καν να έχει λάβει γνώση της υπόθεσης; Δεν είναι σκανδαλώδες να διώκεται ο εν λόγω υπάλληλος και την ίδια στιγμή να επικροτεί σιωπή για το καραμπινάτο σκάνδαλο Φλαούνα; Μετά από αποκαλυπτικά ρεπορτάζ της «Κόντρας», επιβεβαιώθηκε ότι ο Νίκος Φλαούνας, ιδιοκτήτης τηλεοπτικού σταθμού στην Κα-

Λ. Ρακιντζή, ενώ είναι δικό του καθήκον να κάνει αυτά που του υποδεικνύει το ΝΣΚ.

Τα δυο μέτρα και δυο σταθμά βγάζουν μάτια. Ενας κοινός απατεώνας προστατεύεται, σε βάρος του ελληνικού δημοσίου, και ένας υπάλληλος διώκεται με κατασκευασμένες κατηγορίες, επειδή τόλμησε να τα βάλει με το πανίσχυρο κύκλωμα που «μανατζάρει» τα συμφέροντα της Bayer. Ας δούμε, όμως, αναλυτικά αυτή την υπόθεση.

λαμάτα, τηλρωνόταν και προ-
αγόταν κανονικότατα ως
υπάλληλος (αορίστου χρόνου)
του υπουργείου Γεωργίας, χω-
ρίς να έχει παπήσει το πόδι του
στην υπηρεσία, τουλάχιστον
για 13,5 χρόνια! Το αρμόδιο
τμήμα του Νομικού Συμβού-
λιου του κράτους, στο οποίο
απευθύνθηκε η πρώην υπουρ-
γός Κ. Μπατζελή, γνωμοδότη-
σε πως πρέπει να ζητηθούν
από τον Φλασιύνα, ως αχρεω-
στήτως καταβληθείσες, δόλες οι
αποδοχές που πήρε όλα αυτά
τα χρόνια (συν οι ασφραλιστικές
εισφορές), να σταλεί ο φάκε-
λος στον εισαγγελέα για την
άσκηση ποινικών διώξεων και
να διεξαχθεί ΕΔΕ για τη διερεύ-
νηση των πειθαρχικών ευθυ-
νών (γιατί βέβαια ο Φλασιύνας
δεν έδρασε μόνος του). Ενώ,
όμως, πέρασε ένα εξάμηνο, η
Μπατζελή δεν κούνησε το δα-
χτυλάκι της για να γίνουν τα
νόμιμα και να διεκδικήσει του-
λάχιστον το μισό εκατομμύριο
που πρέπει να επιστρέψει ο
Φλασιύνας στο ελληνικό κρά-
τος). Πέταξε τη γνωμοδότηση
του ΝΣΚ σε κάποιο συρτάρι και
την παρέδωσε βορά στη σκό-
νη και τους ποντικούς. Προ-
φανώς, επειδή ο Φλασιύνας εί-
ναι «πράσινων» πολιτικών
φρονημάτων και ως καναλάρ-
χης της Μεσσηνίας έχει ανα-
πτύξει δεσμούς με τα πολιτικά
στελέχη του ΠΑΣΟΚ (κάτι ξέ-
ρει επ' αυτού ο αποτυχών ως
υποψήφιος βουλευτής Μεσ-
σηνίας, γενικός γραμματέας
του υπουργείου Γεωργίας Γ.
Κανελλόπουλος). Ο Κ. Σκαν-
δαλίδης, που τόση βιασύνη
επέδειξε για την παραπομπή
ενός έντιμου υπάλληλου (προ-
φανώς επειδή δεν είναι «πρά-

Ο Γεώργιος Μπακαγιάννης,
γεωπόνος με διδακτορικό στη
Φυτοπαθολογία-Εντομολογία,
διορίστηκε το 1983 με την έν-
δειξη «Διάθεση διδακτόρων». Το
1995 μετακινήθηκε στη Διεύ-
θυνση Προστασίας Φυτικής
Παραγωγής για να προσφέρει
τις υπηρεσίες του ειδικά επί
του γνωστικού του αντικειμέ-
νου. Το 2004 προσλήφθηκε και
ως ειδικός σύμβουλος από τον
τότε γενικό γραμματέα του
υπουργείου Γεωργίας Θ. Αληγ-
φακιώτη, ομότιμο καθηγητή
της Γεωπονικής Σχολής του
ΑΠΘ. Στα μέσα Φλεβάρη του
2005, με εντολή του Αληφα-
κιώτη, ο Μπακαγιάννης συνέ-
ταξει μια πορισματική έκθεση
σε θέματα δασοπονίας, ως
αποτέλεσμα ευρείας ούσκεψης
που έγινε στο υπουργείο με
υπηρεσιακούς και εξωτερι-
κούς παρόγοντες σχετικούς με
το θέμα. Στην έκθεση αυτή ο
Μπακαγιάννης, επικολούμενος
επιστημονικές μελέτες του
Μπενάκειου Φυτοπαθολογι-
κού Ινστιτούτου και της Γεω-
πονικής του ΑΠΘ, κατέληγε
στο συμπέρασμα ότι πρέπει
να σταματήσει ο φεκασμός με
το σκευάσμα Lebaycid της Bayer,
διότι είναι εξαιρετικά τοξι-
κό και επικίνδυνο για τη δημό-
σια υγεία (σε διαδικασία καθο-
λικής απαγόρευσης του συ-
γκεκριμένου σκευάσματος βρι-
σκόταν την ίδια περίοδο η ΕΕ,
που είχε δώσει εξαίρεση μέχρι
το 2007 μόνο για τέσσερις χώ-
ρες, μεταξύ των οποίων και η
Ελλάδα), υπεδείκνυε η πιότερα
και είσου αποτελεσματικά
υποκατάστατα και αναφερό-
ταν στο προνομιακό καθεστώς
που επι 25 συναπτά έτη απο-
λάμβανε η Bayer, που εισέ-

πραττε περίπου 3,5 εκατ. ευρώ το χρόνο.

Οπως αποκαλύψε μεταγενέστερα σε ένορκη κατάθεσή του ο Αληφακιώτης, αφού επί 4 χρόνια είχε αφήσει απροστάτευτο τον υφιστάμενό του, ο τότε υπουργός Γεωργίας Ε. Μπασιάκος του έδωσε εντολή να απομακρύνει αμέσως από τη θέση του ειδικού συμβούλου τον Μπακαγιάννη, ο οποίος ταυτόχρονα μετακινήθηκε από το Τμήμα Προστασίας Φυτών, όπου εργαζόταν στο γνωστικό του αντικείμενο, στο Τμήμα Λιπασμάτων. Από εξειδικευμένος επιστήμονας μετατράπηκε σε αγριεύσαντο μετατόπιστο φοιτητικό χώρο). Έχει προσφύγει στο ΣΤΕ και έχει καταθέσει και τους δημοσιευμένους ύμνους του Παπαβασιλείου προς την «εθνοσωτήριο επανάστασιν». Στο ΣΤΕ έχει επίσης προσφύγει για άλλο ένα πρόστιμο 4/5 του μισθού που υπέστη το 2007, ενώ στο υπηρεσιακό συμβούλιο εκκρεμεί μια ακόμη δίωξή του.

τηκε σε ανειοκευτό γεωπόνο! Ενας επιστήμονας που τόλμησε να υψώσει ανάστημα ενάντια σ' ένα πανίσχυρο μονοπάλιο (και ένα κύκλωμα που πρωθιώσε και στήριζε τα συμφέροντά του) τέθηκε εκποδών, ενώ το Lebaycid χρησιμοποιήθηκε κατ' εξαίρεση και το 2008 και το 2009, με την Κομισιόν να κάνει τα στραβά μάτια στις εκθέσεις της αρμόδιας υπηρεσίας του ελληνικού υπουργείου, που υποστήριζε ανειλεύ θηρεοί. Συνέχεια να εργάζεται στο Τμήμα Λιπαρισμάτων (αν και εξειδικευμένος σε άλλο αντικείμενο), όπως έχει βεβαιώσει ενόρκως και ο νυν γενικός διευθυντής Γεωργικών Εφαρμογών Α. Κατζηλάκης («ο κ. Μπακαράνης υπηρετεί νομίμως και κανονικά στη Δ/νση Εισροών Φυτικής Παραγωγής»), που τώρα κάνει κωλοτούμπες, μιας και πήρε την περιπόθητη θέση που τόσα χρόνια κυνηγούσε.

υπερβέλει, που στην πλειάρχη δίθεν δεν υπήρχαν υποκατάστατα! Κι ας είχαν γίνει πειραματικές μελέτες και στο Μπενάκειο και στο Τμήμα Εντομολογίας του ΑΠΘ και στο Ινστιτούτο Ελαίας και Υποτροφικών Φυτών Χανίων, που είχαν διαπιστώσει ότι υπήρχαν αποτελεσματικά και οικολογικώς ήπια υποκατάστατα της κατηγορίας των πυρεθρινών και ζυχαρομυκήτων για την καταπολέμηση του δάκου.

Επειδή ο Μπακαγιάνης δεν το βάλε κάτω, αλλά έκανε συνέχεια αναφορές, υπέστη ένα Γολογύθα πειθαρχικών διώξεων, στις οποίες πρωτοστατούσε η «γαλάζια» πολιτική ηγεσία, αλλά και η «πράσινη» συνδικαλιστική γραφειοκρατία (για προφανείς λόγους που έχουν να κάνουν με καριέρες, κλικαρίσματα και άλλα συμφέροντα). Το 2007 τιμωρήθηκε με τρίμηνη παύση με πλήρη στέρηση αποδοχών και το 2008 απαλλάχθηκε με ομόφωνη απόφαση του δευτεροβάθμιου υπηρεσιακού συμβούλιου. Το 2007 τιμωρήθηκε με πρόστιμο 4/5 του μισθού του επειδή προσφώντρε τον διαβόητο Κ. Σκιαδά, τότε γενικό γραμματέα του υπουργείου, ως «υπόλληλο ειδικών θέσεων», αλλά το 2009 απολλάχθηκε με απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών. Το 2007 ξανοτιμωρήθηκε με πρόστιμο 4/5 των αποδοχών του, επειδή αποκάλεσε συνεργάτη της χούντας τον τότε προϊστάμενο και νων «γαλάζιο» νομάρχη Αρτας Γ. Παπαβασιλείου, ο οποίος επί χούντας ήταν γενικός γραμματέας της

**■ Συνέντευξη Τύπου του υπουργού
Γεωργίας Κ. Σκανδαλίδη**

Ενας ακόμη κακός μαθητής

Την περασμένη Πέμπτη, ο νέος υπουργός Γεωργίας Κ. Σκανδαλίδης, μιαζή με τους δύο υφυπουργούς του, έδωσε μια αρχιγικού τύπου συνέντευξη για τις πολιτικές που θα εφαρμόσει την τριετία 2011-2013, προκειμένου το 2014, που θα αρχίσει να εφαρμόζεται η νέα Κοινή Αγροτική Πολιτική (ΚΑΠ), να είναι έτοιμοι να την υποδεχθούν χωρίς τις σημερινές στρεβλώσεις και στερήσεις». Προκειμένου, όμως, να καλύψει τα τεράστια κενά του τομέα που κλήθηκε να διαχειριστεί, φρόντισε να έχει γραπτή την εισήγηση του και να μις τη διαβάσει. Κινήθηκε στα χνάρια των προκατόχων του υπουργών Γεωργίας, αναμασώντας διακηρυγμένους –και χωρίς αντίκρισμα– στόχους, που λέγονται από την εποχή ακόμη του Γ. Δρυ, που με την υπογραφή του το 2003 στην ΚΑΠ της περιόδου 2007-2013 έβαλε την ταφόπλακα στην αγροτική παραγωγή και τη φτωχή αγροτιά.

Επανέλαβε το τετριμένο τρίπτυχο «Ταυτότητα, Ποιότητα και Αειφορία» στην παραγωγή αγροτικών προϊόντων, ως τη μοναδική διέξοδο για την κρίση που μαστίζει την αγροτική οικονομία στην Ελλάδα, προκειμένου ν' αποφύγει στην αρχική γραπτή του τοποθέτηση να μιλήσει για την ταμπακέρα. Να αναφερθεί δηλαδή τόσο στην αθρόα και ελεύθερη εισαγωγή αγροτικών προϊόντων στην ΕΕ και στην Ελλάδα από τρίτες χώρες (χωρίς ποσοστώσεις και δασμούς) όσο και στην πολιτική των καρτελ, ως τους κύριους παράγοντες που επιβάλλουν τις εξετελιστικές τιμές. Γιατί εάν το έκανε, θα άφει τη συνέχεια να αναφέρει ποιοι θα είναι τα μέτρα της πολιτικής που θα εφαρμόσει από εδώ και πέρα.

Επανέλαβε και αυτός τις εξαγγελίες που έκαναν και ο προκάτοχό του, ότι θα είναι διαφορής η πολιτική του και ότι όλα θα δημιουργούνται για να μπορεί να ενημερώνεται ο καθένας. Επειδή όμως η πραγματικότητα είναι πολύ ζοφερή (ιδιαίτερα μάλιστα μετά την υπογραφή του αποικιοκρατικού Μνημονίου) και η νέα πολιτική ηγεσία θα εφαρμόσει σκληρά και μη δημοφιλή μέτρα, είναι επόμενο ότι θα εφαρμόσει την γνώριμη πολιτική της αδιαφάνειας. Ήδη, τη μέρα που έκανε αυτές τις βαρύγδουτες δηλώσεις (Πέμπτη, 23 Σεπτεμβρη) εγκαλεί υπηρεσιακούς παράγοντες για τη «διαφροή» εμπιστευτικών εγγράφων που τον εκθέτουν, γιατί παρέπεμψε υπηρεσιακό παράγοντα στο Υπηρεσιακό Συμβούλιο με το ερώτημα της απόλυτης, μια μέρα μετά την ορκωμοσία του και την ανάληψη του υπουργείου Γεωργίας! Είναι δυνατόν να μιλάει κανείς για διαφροή εγγράφων, όταν αυτά δόθηκαν επίσημα στον άμεσα ενδιαφερόμενο, μετά από εισαγγελική παραγγελία; (Για περισσότερα δείτε στη σελίδα 7).

Δεν παρέλειψε να εκθείσει κι αυτός τη μεγάλη συμβολή του κοινοτικού προϋπολογισμού στο αγροτικό ει-

σόδημα, που την ανέβασε στο 40%. Οταν όμως του επισημάνθηκε, ότι αυτή η προσέγγιση είναι μονομερής και λογιστική, ότι τα ίδια είχε επισημάνει στον Σρέντερ ο πράγμα πρωθυπουργός Κ. Σημίτης το 1999, ρετάρισε και απολογητικά προσπάθησε να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα, εμμένοντας όμως στην άποψη ότι οι επιδοτήσεις στους αγρότες είναι πρόσθιτο κονδύλι από τον κοινοτικό προϋπολογισμό και όχι ότι είναι μερικά που κλάπηκαν από τον ελληνικό λαό, στο πλαίσιο του αποικιοκρατικού εμπορικού ισοζυγίου που έχει επιβληθεί από το γερμανικό κεφάλαιο (και όχι μόνο) εντός της ΕΕ. Στις αιτιάσεις μας ότι το εμπορικό ισοζυγίο των αγροτικών προϊόντων μέχρι το 1980 ήταν θετικό για την Ελλάδα, ενώ τώρα έχει γίνει ελειμματικό και ότι ξεπέρασε τα τρία δισ. ευρώ, απάντησε με το αρμότω: «Σε ό,τι αφορά το θετικό ισοζύγιο. Μιλάς για μια εποχή που δεν υπήρχε καν διεθνής και πογκόσμια αγορά, που είχαμε κλειστές οικονομίες!!!»

Οταν κλήθηκε από συνάδελφους να απαντήσει για «πεζά» πράγματα, όπως είναι η λήψη μέτρων για την άγρια επίθεση που δέχονται οι κτηνοτρόφοι στην Ηπειρο από τη διοίκηση της γαλακτοβιομηχανίας Δωδώνη, με τη μείωση των τιμών του γάλακτος, έμεσα δικαιολόγησε τη στάση της διοίκησης. Ρωτήθηκε ακόμη για τη μεγάλη αύξηση του κόστους παραγωγής των αγροτικών προϊόντων και έπαιθε μεγάλο ταράκουλο, γιατί –εκτός των άλλων– είναι εκτός κλίματος και το ολιγώρω μάθημα από τους συμβούλους του δεν ήταν αρκετό για να τον κάνει καλό μαθητή, που να μπορεί να δώσει πειστικές απαντήσεις.

Τέλος, και οι τρεις της πολιτικής ηγεσίας εν χορώ επανελάβαν, ότι θα εφαρμόσουν αυστηρούς ελέγχους στη διακίνηση των αγροτικών προϊόντων από το χωράφι ως το ράφι. Οταν όμως ρωτήθηκαν με ποιες προϋποθέσεις θα γίνουν οι έλεγχοι αυτοί, όταν ο ΕΦΕΤ φεύγει από την επιποτεία του υπουργείου Γεωργίας και περνά στην επιποτεία του υπουργείου Υγείας, όταν οι Διευθύνσεις Γεωργίας των νομαρχιακών αυτοδιοικήσεων θα περάσουν στους δήμους και υπάγονται στο υπουργείο Εσωτερικών και όταν το γεωτεχνικό προσωπικό των Διευθύνσεων Γεωργίας είναι λειψό, ο Σκανδαλίδης απάντησε γενικόλογα και επιβεβαίωσε ότι πρόκειται για ένα κακό μαθητή που δεν επιδέχεται βελτίωσης και που δεν γνωρίζει από τι πάσχουν οι ελεγκτικοί μηχανισμοί. Μηχανισμοί που σκοπίμως όλες οι πολιτικές ηγεσίες τους κρατούν σε κατάσταση μπάχαλου, γιατί δεν θέλουν να κάνουν ελέγχους. Και δεν θέλουν, γιατί οι ελεγχοί είναι αντιπαραγωγικοί για το μεγάλο κεφάλαιο και γιατί πρώτο πέλημά τους ήταν και είναι η παραγωγή αγροτικών προϊόντων για την αποκόμιση ανώτατων καπιταλιστικών κερδών.

Οι συντάκτες του νομοσχέδιου από τη μια παραδέχονται ότι είναι μεγάλος ο αριθμός των Φορτηγών Δημόσιας και Ιδιωτικής Χρήσης και ότι δεν θα αυξηθεί το νομοσχέδιο. Δεν υπερασπίζομε σύτοτε τη διαδικασία απελευθέρωσης ακόμη κι αυτή την περίοδο της επιβολής του αποικιοκρατικού Μνημονίου, που η καπιταλιστική Ελλάδα έχει μπει σε περιόδο βαθιάς κρίσης.

Συγκέντρωση του κεφάλαιου στις χερσαίες μεταφορές

Την Τετάρτη, 22 Σεπτέμβρη ολοκληρώθηκε στο Γ' Θερινό Τμήμα της Βουλής η συζήτηση του νομοσχέδιου για τις «Οδικές εμπορευματικές μεταφορές», με την ψήφιση κατ' αρχήν και κατ' άρθρον του νομοσχέδιου. Εκκρεμεί η ψήφιση στο σύνολό του, που είναι μια τυπική διαδικασία. Μέχρι τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές (Πέμπτη βράδυ), δεν έχει οριστεί η ημερομηνία που θα γίνει αυτή η ψηφοφορία.

Το ίδιο θα συμβεί και με την απελευθέρωση του κομιστρου και με την κατάργηση κάθε ελέγχου από το κράτος και ας ισχυρίζεται αυθαίρετα ότι θέλει η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Ισχυρίζεται η κυβέρνηση, ότι με το νόμο αυτό θέλει να ενισχύσει τον ανταγωνισμό. Γιατί, όμως, αυτός δεν λειτουργήσει ως τώρα, ενώ ήταν υπερόριθμοι οι μεταφορείς και με υπουργικές αποφάσεις είχε καθοριστεί το κόμιστρο; Ποια ήταν τα εμπόδια για να λειτουργήσει ο ανταγωνισμός; Γιατί, λοιπόν, να διαθέσουν την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ αυτόν τον ανταγωνισμό και για μείωση του κομιστρου είναι μεγάλο παραμύθι, με το οποίο προσπαθεί να κρύψει τον πραγματικό στόχο που είναι:

◆ Η συγκέντρωση όλου του μεταφορικού έργου σε λίγες μεγάλες καπιταλιστικές εταιρίες.
◆ Η προλεταριοποίηση της συντριπτικής πλειοψηφίας των ιδιοκτητών Φορτηγών Δημόσιας Χρήσης (ΦΔΧ), που θα αναγκαστούν να πουλήσουν τα αυτοκίνητά τους (όσα απ' αυτά θα μπορούν να εκτελούν δρομολόγια και θα είναι χρήσιμα στους μεγαλομετόχους των εταιριών που θα συγκροτηθούν).
◆ Η αύξηση του κομιστρου που θα καταβάλλουν οι «πολίτες», όταν θα έχει ολοκληρωθεί η διαδικασία αυτής της απελευθέρωσης ακόμη κι αυτή την περίοδο της επιβολής του αποικιοκρατικού Μνημονίου, που η καπιταλιστική Ελλάδα έχει μπει σε περιόδο βαθιάς κρίσης.

Ισχυρίζεται ακόμη η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, ότι με το νόμο αυτό ανοίγει το επάγγελμα του «οδικού μεταφορέα» στην Ελλάδα, με την κατάργηση της δημιουργίας των μεγάλων εταιριών και της προλεταριοποίησης των μικροδιοικητών.

Καταρχάς, πρέπει να ξεκαθαρίσουμε, ότι υπάρχει το μεταβατικό διάστημα των 30 μηνών που είναι απαγορευτική η είσοδος νέων στο επάγγελμα του «οδικού μεταφορέα», γιατί θα πρέπει την 1η Γενάρη του 2011, την 1η Γενάρη του 2012 και την 1η Γενάρη του 2013 να πληρώσει αντίστοιχα μεγάλα ποσά. Φυσικά, δεν θα αγοράσει μόνο την άδεια. Γιατί θα αναγκαστεί να καταβάλει κι άλλα μεγάλα ποσά για να αγοράσει το όχημα. Και όλα αυτά για να υποχρεωθεί να μπει σε μια εταιρία (ΑΕ ή ΕΠΕ), στην οποία το πρώτο λόγο θα έχουν οι μεγαλομέτοχοι που θα καθορίζουν την πολιτική της και θα καρπώνονται τη μεριδια του λέοντος. Διευκρινίζουμε ότι η υποχρέωση που επιβάλλει η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ να οργανώνονται όλοι χωρίς εξαίρεση οι μεταφορείς σε εταιρίες ΑΕ ή ΕΠΕ είναι πατέντα ελληνική. Δεν προβλέπεται από την ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία (κανονισμός 1071/2009), που είναι υποχρεωμένη η Ελλάδα να τον ενσωματώσει στο ελληνικό δίκαιο μέχρι τις 31 Δεκέμβρη του 2011.

Ας δούμε τι θα συμβεί μετά τη λήξη της μεταβατικής περιόδου την 1η Ιούλη του 2013. Θα μπουν

ΚΟΝΤΑ

Στο γύψο επ' αόριστον

Το Μνημόνιο Νο 2 (μέχρι το 2020) πέρασε στα πρωτοσέλιδα του ελληνικού Τύπου. Οπως σημειώθηκε στο προηγούμενο φύλλο της «Κ», το θέμα ανοίξει με μια αναφορά κορυφαίου οικονομολόγου της JP Morgan. Μέσα σε μια βδομάδα, είχε επισημοποιηθεί. Ήταν αρκετή μια αναφορά του άπυπου επικεφαλής της τροικας Πολ Τόμσεν (ΔΝΤ), όταν δέχτηκε πιεστικές ερωτήσεις από «αναιδείς» γιώπηδες, κατά την ενημέρωση που Παπακωνσταντίνου και τροϊκανοί έκαναν στο Λονδίνο. Αν η Ελλάδα –είπε ο Τόμσεν– έχει εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της για τη μείωση του ελλείμματος και την προώθηση διαρθρωτικών αλλαγών, αλλά δεν μπορεί να πείσει τις αγορές, «δεν θα την εγκαταλείψουμε». Εσπευσε, βέβαια, να συμπληρώσει ότι αυτό δεν θα χρειαστεί, διότι «η Ελλάδα θα επιτύχει τους στόχους του προγράμματος και οι αγορές θα πεισθούν», δύο όμως το είχαν πιάσει το... υπονοούμενο. Άλλωστε, ο ίδιος προσέθεσε, απαντώντας σε ερώτηση, που ήρθε στο καπάκι, ότι σε περίπτωση που δεν πεισθούν οι αγορές, «θα δουμε ποια θα είναι η κατάλληλη λύση».

Ποια μπορεί να είναι η «κατάλληλη λύση» εκτός από ένα Μνημόνιο-2; Ο Παπακωνσταντίνου βρέθηκε μέσα σε μια αξεδιάλυτη αντίφαση. Από τη μια, για λόγους εσωτερικής προπογάνδας, πρέπει να λέει ότι το Μνημόνιο λήγει το 2013 (όπως είπε ο Παπανδρέου στη ΔΕΘ), όταν όμως κάνει ροad show για να πείσει τα golden boys του διεθνούς χρηματιστικού κεφάλαιου ότι αξίζει τον κόπο να επενδύσουν σε ελληνικά κρατικά ομόλογα, πρέπει να τους πείσει και για την εξασφάλιση που θα έχουν. Δε μπορεί να θέλεις να πουλήσεις δεκαετή ομόλογα μέσα στο 2011 και να αφήνεις ανοιχτό το ζήτημα μιας χρεοκοπίας το 2013. Οταν μιλάς σε τέτοια ακροατήρια δεν κάνεις προεκλογική ομιλία. Αυτοί ξέρουν ότι το 2013, με το χρέος μεγαλύτερο απ' όσο ήταν στις αρχές του 2010, δεν υπάρχει περίπτωση άνετης απο-

πληρωμής, παρό μόνο αν εξασφαλιστεί η παράταση της «κατάστασης πολιορκίας» (σε βάρος του ελληνικού λαού). Γ' αυτό και ο Τόμσεν απάντησε όπως απάντησε, χωρίς ο παρακαθήμενος Παπακωνσταντίνου να κάνει κάνει σχόλιο. Και ο ίδιος άλλωστε, βγαίνοντας από τη συνάντηση με τη γαλλίδα ομόλογό του Κρ. Λαγκάρντ στο Παρίσι (16.9.10), όταν ρωτήθηκε αν σκέφτεται να πάρει «επέκταση της στήριξης του ΔΝΤ πέραν του 2012», δεν διατύπωσε καμιά άρνηση, αλλά περιορίστηκε στις γενικολογίες για το «πρόγραμμα που εφαρμόζουμε κατά γράμμα» και «πιστεύουμε ότι θα επιτρέψει την πρόσβαση στις αγορές» με «χαμηλό κόστος δανεισμού». Και πάλι κατάλαβαν όλοι, ότι ο Παπακωνσταντίνου απλώς επιβεβαίωσε –διά της σιωπής– τον Τόμσεν.

Την επομένη, βέβαια, επειδή τα δημοσιεύματα είχαν φουντώσει (από Ρόιτερς μέχρι Bloomberg), εβαλαν τον Πεταλωτή να κάνει διάψευση. Φυσικά, μια δήλωση του Πεταλωτή ότι δεν θα υπάρξει Μνημόνιο-2, δεν έχει καμιά αξία. Άλλωστε, είναι εξαιρετικά αμφιβόλιο αν το 2013 θα υπάρχει κυβέρνηση Παπανδρέου. Μάλιστα, όταν τα δημοσιεύματα συνεχίστηκαν (ειδικά μετά τις εκτός προγράμματος συναντήσεις του Παπακωνσταντίνου με τους Ρεν και Τρισέ), ο Πεταλωτής διατάχτηκε να κάνει και νέα διάψευση, ενώ ζητήθηκε μια διάψευση και από την Κομισιόν. Βλέπετε, πάμε σε εκλογές και το ΠΑΣΟΚ δεν θέλει να χάσει τον κόσμο κάτω από τα πόδια του.

Σταχυολογούμε μερικά από τα δημοσιεύματα των τελευταίων ημερών:

Η φιλοκυβερνητική ντουντούκα, τα «Νέα» του Ψυχάρη (18.9.10): «Το ενδεχόμενο παράτασης του προγράμματος στήριξης της ελληνικής οικονομίας έως το 2020 μελετά η Κομισιόν: Ανάτατοι κοινοτικοί παράγοντες εκπιμούν ότι πρώτον, η ελληνική κυβέρνηση δεν θα μπορέσει να εφαρμόσει τους σκληρούς όρους του Μνημονίου εντός του ορισμέ-

νου χρονοδιαγράμματος και δεύτερον, ότι ακόμη και στην αντίθετη περίπτωση δεν υπάρχει καμιά ένδειξη πως οι αγορές θα ανταποκριθούν και θα δανείσουν με λογικά επιτόκια στην Ελλάδα μετά τη λήξη του προγράμματος, το 2013.

Οι Βρυξέλλες έχουν ήδη ενημερώσει σε ανώτερο επίπεδο την Αθήνα για τις προσπάθειες που γίνονται ώστε να υπάρξει παράταση στο «ελληνικό πρόγραμμα» κάτι που πρακτικά σημαίνει και συνέχιση του δανεισμού από μέρους της Ενωσης και του ΔΝΤ, αλλά και συνέχιση της υπαγόρευσης της οικονομικής πολιτικής από την τρόικα». Η εφημερίδα επικαλούνταν κοινοτικούς παράγοντες που έλεγαν το αυτονότητο: «Ποιος θα δανείσει μια χώρα με τέτοιες δανειακές υποχρεώσεις και με την ανάπτυξη της σε ισχύ επίπεδα, ύστερα από τριετία ασφυκτικής δημοσιονομικής πειθαρχίας;». Επίσης, σημειώνεται πως η βελγική «Der Standard», που έχει όριση ενημέρωση από την πηγή της Κομισιόν, ανέφερε ότι η υστέρηση του προγράμματος μέχρι στιγμής είναι της τάξης των 3,8 δισ. ευρώ.

Ο Μπαρόζο, σε συνέντευξη του στο Bloomberg (21.9.10) είπε πως ναι μεν «η Ελλάδα έχει επιτύχει στην προσπάθεια που κάνει να σταθεροποιήσει την οικονομία της», προσέθεσε όμως ότι αυτή «θα είναι μια προσπάθεια αρκετών ετών».

Η Βιρζίνι Μεζονέφ, επικεφαλής διεθνών αγορών του χρηματιστικού οίκου Schroders, δήλωσε στο δίκτυο CNBC (21.9.10): «Πιστεύουμε ότι μέσα σε τρία χρόνια, θα χρειαστεί νέο πακέτο για την Ελλάδα».

Το Ρόιτερς, επίσης, έκανε ειδήση στη δήλωση Τόμσεν στο Λονδίνο, σχολιάζοντάς την ως «παράθυρο» για επέκταση του Μνημονίου και μετά το 2013.

Στο προηγούμενο φύλλο της «Κ» σχολιάζαμε ότι το διεθνές χρηματιστικό κεφάλαιο προσπαθεί να οδηγήσει τις ευρωπαϊκές κυβερνήσεις και την ΕΚΤ σε μια καλυμμένη αναδιάρθρωση του ελληνικού χρέους, με παράταση του

Μνημονίου μέχρι το 2020, ώστε στο διάστημα αυτό οι τράπεζες να «ξεφορτωθούν» το ελληνικό χρέος και να το φορτώσουν στους κρατικούς προϋπολογισμούς. Γ' αυτό και η Μέρκελ εμφανίζεται σκληρή στις δηλώσεις της, υποστηρίζοντας ότι το πρόγραμμα «στήριξης» (όχι μόνο το ελληνικό, αλλά και το ευρύτερο που έχει αποφασιστεί για όλη την ευρωζώνη) τελειώνει το 2013 και από εκεί και πέρα κάθε χώρα θα πρέπει να κάνει μόνη τα κουμάντα της, συνοδεύοντας αυτές τις δηλώσεις με τις γερμανικές απαιτήσεις για σκληρυνση των κυρώσεων για υπέρβαση του ελλείμματος και του χρέους που φτάνουν μέχρι τη στέρηση του δικαιώματος ψήφου από τις χώρες που υποτροπιάζουν. Μιλώντας στους δημοσιογράφους στις Βρυξέλλες, μετά τη σύνοδο κορυφής του Σεπτέμβρη, ήταν ιδιαίτερα σκληρή και άκομψη: «Ηταν ένα πολύ καθαρό μήνυμα στους συναδέλφους μου. Πρώτον, η Γερμανία δεν θα υποστηρίξει την παράταση ισχύος της υφιστάμενης 'ομπρέλας' διάσωσης. Δεύτερον, θα πρέπει να εργασθούμε σκληρά για να φθάσουμε γρήγορα σε μια συμφωνία για κυρώσεις και στο νέο πλαίσιο που θα πρέπει να διαμορφωθεί με βάση τα διδάγματα από την κρίση».

Το παζάρι, βέβαια, θα είναι σκληρό και μέσα στην ευρωζώνη (ήδη η Γαλλία τηρεί αποστάσεις από τη γερμανική επιθετικότητα) και μεταξύ του χρημανογαλλικού και του ογγλοσαξονικού άξονα. Οι μόνες βεβαιότητες είναι δύο: πρώτο, η όποια ελληνική κυβέρνηση δεν θα πάξει κανένα ρόλο σ' αυτό το παζάρι, αλλά και τα 30 δισεκατομμύρια ευρώ από φορολογικές διαφορές, που εκκρεμούν στα φορολογικά δικαστήρια (εκκρεμούν 150.000 φορολογικές δίκες) και τα 30 δισεκατομμύρια ευρώ ληξιπρόθεσμων οφειλών, που αφορούν 1,3 εκατομμύρια φορολογιμένων, αλλά τα πολλά αφορούν πολύ λιγότερους (αυτό, βέβαια, δεν το είπε ο Παπακωνσταντίνου).

Προσπάθησε μάταια να υποστηρίξει ότι «οι ρυθμίσεις που προτείνουμε σήμερα εντάσσονται σε ένα εντελώς διαφορετικό πλαίσιο από αυτό που είχαμε συνήθει στο παρελθόν». Μάταια, διότι κάθε κυβέρνηση που έφερνε ανάλογη ρύθμιση τα ίδια ελεγε και για τούτο κανένας δεν πιστεύει ότι αυτή η ρύθμιση «είναι μία νέα αρχή και με αυτή τη λογική είναι και μια τελευταία ευκαιρία μια νέα». Ολοι έχουν ότι η κυβέρνηση καίγεται για λεφτά και προσπαθεί να πάρει ό,τι μπορέσει. Γ' αυτό και αμνηστεύει ακόμη και όσους συνελήφθησαν για φοροδιαφυγή, πρόγραμμα που δεν γινόταν με προηγούμενες ρυθμίσεις. Ο στόχος της είναι να μαζέψει κάποια λεφτά από μεγάλες επιχειρήσεις, που πιάστηκαν να φοροδιαφεύγουν και των οποίων οι υποθέσεις εκκρεμούν στα φορολογικά δικαστήρια. Γ' αυτό, άλλωστε, διεύρυνε και το ποσό του τζίρου (από 9 εκατ. ευρώ σε 20 εκατ. ευρώ), ώστε να χωρέσουν οι μεγαλοκαπιταλιστές, που ζήτουσαν αυτή τη ρύθμιση στα παζάρια του ΣΕΒ με την κυβέρνηση. Ακόμη πιο προκλητική είναι η διαγραφή μέχρι και 100% των προστίμων για ληξιπρόθεσμες οφειλές.

Για τους μικρούς ισχύει αυτό που γράψαμε την προηγούμενη βδομάδα. Η ρύθμιση είναι θηλιά στο λαιμό. Η κυβερνητική πρόταση είναι για 700 ευρώ τη χρήση, που σημαίνει 7.000 ευρώ για τη δεκαετία, με προκαταβολή 25% και εξώφληση σε 6 δόσεις. Ακόμη και στα 600 ευρώ ανά χρήση να κατέβει (που είναι πολύ πιθανό), και πάλι το ποσό είναι μεγάλο για κάποιον που προσπαθεί να επιβιώσει. Λίγοι θα σπεύσουν να κλείσουν τις ανέλεγκτες χρήσεις τους.

Δώρο σε μεγαλοφορυγάδες</h

■ Καταγγέλλουν τη ρύπανση του Βόρειου Ευβοϊκού

Δεν είναι μόνο ο Ασωπός

Την «ανεπανόρθωτη οικολογική καταστροφή που προξενεί μεταλλευτική εταιρεία ΛΑΡΚΟ στην κεντρική και βόρεια Εύβοια» καταγγέλλει με ανακοίνωσή της η Συνέλευση Ελευθεριακών Χαλκίδας. Στην ανακοίνωση σημειώνεται, μεταξύ άλλων: «Η ΛΑΡΚΟ ευθύνεται για: καταστροφή ολόκληρων βουνών, κόψιμο χιλιάδων δέντρων και αποψιλωση δασών, διάνοιξη μεγάλων δρόμων για τα βαρέα οχήματα, εναπόθεση μεγάλων προστήτων από μπάζα σε ολόκληρες πλαγιές, μόλυνση του υδροφόρου ορίζοντα της περιοχής του δήμου Μεσσαπίας με βαρέα μέταλλα και εξασθενές χρώμιο (με αποτέλεσμα το νερό να είναι τοξινωμένο και ακατάλληλο προς πόση), ρύπανση του βόρειου ευβοϊκού κόλπου».

Η ανακοίνωση επικεντρώνεται στο ζήτημα της ρύπανσης του βόρειου ευβοϊκού, το οποίο «όλως περιέργως», αποσιωπάται από όλους. Πρόκειται για τη σκουριά που εναποτίθεται από τη ΛΑΡΚΟ στο βυθό (υπολογίζεται σε 1,5 εκατότονος το χρόνο), έχοντας ήδη σχηματίσει έναν υποθαλάσσιο «λόρδο» έκτασης 20 τετραγωνικών χιλιομέτρων και ύψους 2,5 μέτρων! «Στην ουσία δηλαδή, έχει δημιουργηθεί ένας τοξικός πυθμένας, επικίνδυνα μεγάλων διαστάσεων για τα στενά και κλειστά χαρακτηριστικά του Β. Ευβοϊκού. Η σκουριά, αντιδρώντας με το θαλασσινό νερό, εκλύει μεγάλες ποσότητες μετάλλων (σδημο, νικελίο, χρώμιο, κάδμιο και υδράργυρο), μολύνοντας τους οργανισμούς που διαβιούν στην περιοχή της απόρριψης και κατά συνέπεια τους ανθρώπους που τρέφονται από αυτούς. Επιπλέον, ιδιαίτερα ανησυχητική είναι η επισήμανση του ΕΛΚΕΘΕ ότι "τελευταία υπάρχουν στοιχεία για επιβάρυνση του θαλάσσιου οικοσυστήματος και από πολυκυλικούς αρωματικούς υδρογονάνθρακες πυρολυτικής προέλευσης", που πιθανώς συνδέονται με το εργοστάσιο και είναι καρκινογόνοι».

Υπάρχουν μελέτες από το 1983 που κάνουν λόγο για τους κινδύνους από την εναπόθεση της σκουριάς στη θάλασσα. Στην ανακοίνωση επισημαίνεται επιπρόσθετα: «Γνωρίζουμε ότι υπάρχουν έρευνες που επιβεβαιώνουν την παρουσία βαρέων μετάλλων σε μύδια από τον όρμο της Λάρυμνας, συγκεντρώσεις χρωμάτων, νικελίου, σδημού σε ψάρια και καρκινοειδή (καβούρια, αστακοί, γαρίδες), που έχουν συλλεχθεί από το 1991 ως το 1997 στην ίδια περιοχή. Το 2008 επίσης, δημοσιοποιήθηκε έρευνα η οποία αναφέρει την ύπαρξη υδραργύρου, καδμίου και αρσενικού σε ψάρια που προέρχονται και από τον Ευβοϊκό. Γενικότερα, άλλες οι μελέτες διαπιστώνουν αύξηση των μετάλλων στους θαλάσσιους οργανισμούς, ενώ ειδικότερα, παρατηρείται διαρκής παρουσία τοξινών στα μύδια και άλλων βιοτοξινών (DSP) σε όστρακα της ευρύτερης περιοχής. Οι συγκεντρώσεις των συγκεκριμένων τοξικών, προκαλούν προβλήματα στο συκώτι και τα νεφρά, στο νευρικό σύστημα, στον μυϊκό ιστό και στο ανδρικό αναπαραγωγικό σύστημα».

«Έχουμε πιθανότητες -καταλήγει η ανακοίνωση- να ορίσουμε καλύτερα τις ζωές μας, μόνο όταν οι πιέσεις και οι δράσεις είναι σαφείς, δυναμικές, αποφασιστικές και περιλαμβάνουν μεγάλα τμήματα του πληθυσμού. Με αδιαμεσολάβητο τρόπο, δημιουργώντας πραγματικά αυτόνομα και αντιεραρχικά δίκτυα, είναι επιτακτική ανάγκη να παρακάμψουμε κάθε λογής πολιτικόντη και εκείνους που μέσω των περιβαλλοντισμών προσπαθούν ουσιαστικά να "βελτιώσουν" τις κακές όψεις του συστήματος. Για τις καταστροφές της φύσης φταίει το απάνθρωπο και ρυπογόνο πολιτικό - οικονομικό σύστημα (καπιταλισμός) που κυβερνάει τις ζωές μας και όχι γενικά και αόριστα ο άνθρωπος, όπως υποστηρίζουν οι, υνν και επιδόξοι, πολιτικοί και οικονομικοί μας άρχοντες, κατασκευάζοντας έτσι μια συλλογική ευθύνη που αποκρύπτει την ολήθεια. Οι ρυπαντές επίσης, είναι συγκεκριμένοι και μπορούν να κατονομαστούν. Γι' αυτό, στη συγκεκριμένη περίπτωση, καταδικύωμε τη ΛΑΡΚΟ, αφού είναι η πιο βρώμικη επιχείρηση της περιοχής, από όλες τις απόψεις. Μόνο η συλλογική κινητοποίηση, που θα βασιζεται στην ισότιμη συμμετοχή όλων, μπορεί να έχει ριζικά και ουσιαστικά αποτελέσματα. Στη θέση του απόρου που ενδιαφέρεται μόνο για την κατανάλωση και την απόλαυση, που αδιαφορεί για τη δημόσια ζωή και αντιμετωπίζει με κυνισμό την πολιτική και τις ανθρώπινες σχέσεις, να γίνουμε εκείνοι που με ανεξάρτητη κρίση, ενδιαφέρονται και συμμετέχουν στις κοινές υποθέσεις, χωρίς δήθεν αντιπροσώπους... Είναι εφικτό».

■ Το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο σε απροσχημάτιστους εναγκαλισμούς με τα ανεπιθύμητα χρυσωρυχεία!

Συνεχίζεται η θρασύτατη προσπάθεια παράκαμψης της λαϊκής θέλησης στη Θράκη

Με την επίσημη χορηγία των «χρυσωρυχείων Θράκης» και άλλων υποστηρικτών, η Ελληνική Εταιρία Επιχειρησιακών Ερευνών και το τμήμα Δασολογίας και Διαχείρισης Περιβάλλοντος και Φυσικών Πόρων του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης, διοργανώνουν το 10ο ειδικό συνέδριο που τιτλοφορείται «7η συνάντηση πολυκριτήριας ανάλυσης αποφάσεων».

Αυτά τα... ωραία πρόκειται να γίνουν από την προσεχή Πέμπτη 30 Σεπτεμβρίου ως το Σάββατο 2 Οκτωβρίου στο αμφιθέατρο «Κ. Σίδερης» στις εγκαταστάσεις του τμήματος στην Ορεστιάδα. Και συνεχίζει το δελτίο που ενημερώνει τους... ιθαγενείς για τη θρασεία προσπάθειας: «Στο συνέδριο θα συμμετάσχει σημαντικός αριθμός Ελλήνων ερευνητών. Στόχος του είναι η παρουσίαση των πλεον πρόσφατων ερευνητικών αποτελεσμάτων στην ανάπτυξη σύγχρονων με-

θοδολογιών για τη λήψη αποφάσεων με πολλαπλά κριτήρια και των εφαρμογών τους σε τομείς όπως η διαχείριση φυσικών πόρων και περιβάλλοντος, η αγροτική και περιφερειακή ανάπτυξη, το μάρκετινγκ, η καινοτομία, η ποιότητα υπηρεσιών, οι υπηρεσίες υγείας, η εκπαίδευση, η διαχείριση έργων, οι μεταφορές, ο τουρισμός και τα χρηματοοικονομικά. Εκτός των παραπάνω, η διοργάνωση υποστηρίζεται από τις "εκδόσεις Τζιόλα" και τη "Big City-Aρούρα Βουρνέλη».

Τι να πρωτογράψει κανείς; Για τις επιχειρήσεις «γνώσης» -άλλοτε δημόσια πανεπιστήμια- που προσδένονται στο καπιταλιστικό άρμα και πάρινουν σβάρνα τις στράτες προς άγρα πελατών; Για την εγγραφή της λαϊκής θελησης (που αποδειγμένα είναι κάθετα, απερίφραστα και ομόφωνα αντίθετη στη λειτουργία χρυσωρυχείων) και των αναστάλτικών

αποφάσεων Σουφλιά και φορέων, στα πολαιότερα των υποδημάτων των θιασώτων και κηρύκων της νομιμότητας; Για την εμμονή στο να περάσει η θέληση μιας δράσις αντιποχώρητη επίμονων καπιταλιστών και στυγάνων υπονομευτών του μελλοντος, αδιαφορώντας για τη λαϊκή κατακραυγή; Για τους πλουμιστούς κονδυλοφόρους που εξυμούν -αυθορμήτως- την «επερχόμενη ανάπτυξη και τις νέες θέσεις εργασίας»;

Η τοπική κοινωνία έχει διατρανόσει απολύτως σύσσωμη την αντίθεσή της, ενώ το γεγονός ότι μπροστάρηδες είναι όλοι οι φορείς, ΟΤΑ και σύλλογοι της περιοχής, αρκεί για να καταδείξει τι επιχειρείται. Η «Κ» έχει ασχοληθεί και στο παρελθόν με το βαθύ ζήτημα, έχουμε συλλέξει ογκωδέστατο και εξόχως αποκαλυπτικό υλικό και θα επανέλθουμε... Θ. Μ.

Ανεξέλεγκτη εξέγερση της νεολαίας στο Κασμίρ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 4

τικά κόμματα της Ινδίας, όταν την περασμένη Τρίτη επισκέφτηκε νοσοκομείο στην πρωτεύουσα του Κασμίρ για να δει τους τραυματίες των τελευταίων συγκρούσεων. Η αντιπροσωπεία βρέθηκε μπροστά σε εξαγριωμένους συγγενείς και διαδηλωτές και αναγκάστηκε να αποσπεύσει την επισκευή της υπό την προστασία της αστυνομίας, όταν έβγαζαν φωτογραφίες των νεκρών των συγκρούσεων.

Η στρατιωτικοποίηση, όμως, δεν κατάφερε μέχρι τώρα να τιθασεύσει τη νεολαίας στην επισκευή της οργής. Μια οργή που δε μπορεί να κρατηθεί από κανέναν ηγέτη, είτε «μετριοπαθή» είτε όχι. Σύμφωνα με την ίδια εφημερίδα, «η νεολαία του Κασμίρ δεν υπακούει πλέον σε διαταραχές, είναι αυτή που τις δίνει». Και συμπληρώνει: «Η καλοκαιρινή εξέγερση τύπου Ιντιφάντα είναι ουσιαστικά χωρίς ηγεσία, καθοδηγούμενη από τεράστιους αριθμούς εξαγριωμένων, ανέργων και πιθανά ασταθών νεολαίων που δεν ζουν καμία άλλη πραγματικότητα παρά ένα κράτος πολέμου».

Σε όρθρο του ανταποκριτή στο Κασμίρ ενός τροτσικού site (<http://www.marxist.com/kashmir-intifada.htm>), που δημοσιεύτηκε την περασμένη Δευτέρα (20/9) αναφέρονται τα εξής: «Πιστεύοντας ότι ο γηγέτης της σκληροπυρηνικής φράξιας του ΑΡΗC, Σαΐντ Άλ Σαχ Γκιλάνι είχε κάποια αξιοποίησία μεταξύ των νέων και αυτός ήταν ο λόγος που οι ινδικές αρχές και οι κυβερνήτες του Κασμίρ τον απέλευθερώσαν από τον κατ' οίκον περιορισμό, για να μπορέσει να ελέγξει το κίνημα. Στις 14 Αυγούστου, όταν ο υπουργός κατοικίας Χανταμπάραμ ενημέρωνε το κοινοβούλιο για την κατάσταση στο Κασμίρ, ο Γκιλάνι εμφανίστηκε στην τηλεόραση και ανακοίνωσε τον τερματισμό του κινήματος που πετά πέτρ

Πολιτική κατάντια

Με άγριο ξύλο, που στέλνει ανθρώπους στο νοσοκομείο, λύνουν τις διαφορές τους οι παρατάξεις APAN και ΑΡΑΣ. Επίκεντρο των συγκρούσεων τους η Πάτρα. Οι ανακοινώσεις με τις οποίες η μια παράταξη καταγγέλλει την άλλη μιλούν για τραμπουκισμούς, λάσπη, σπέκουλα, σδημολοστούς, καδρόνια και πέτρες και άλλα τέτοια ευαδιαστά. Φτάνουν στο σημείο να βγάζουν ανακοινώσεις που κάνουν λόγο για «ακροδεξιούς τραμπουκούς» και «απόγονους του Καλαμπόκα», που επιλέγουν «ραντεβού θανάτου! Η διαμάχη έχει μεταφερθεί και στο σχήμα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, στην οποία συμμετέχουν οι δυο αυτές οργανώσεις. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ Πάτρας καταδίκασε την ΑΡΑΣ, η οποία με τη σειρά της καταγγειλε «εξόφθαλμο πραξικόπημα».

Δεν έχουμε καμιά διάθεση να κάνουμε το δικαιοτή για να βρούμε ποιος έχει δίκιο, ποιος άρχισε πρώτος και τα παρόμοια. Ούτε μας αρέσει η ηθικολογία. Σημειώνουμε μόνο πως πρόκειται για πολιτική κατάντια. Οι δυο συγκεκριμένες φοιτητικές οργανώσεις ανήκουν στο ίδιο σχήμα (ΕΑΑΚ). Πώς γίνεται, λοιπόν, να ανήκεις στο ίδιο σχήμα, να μοιράζεσαι κοινό πολιτικό πλαίσιο και ταυτόχρονα να πάζεις ξύλο;

Από τις ανακοινώσεις και των μεν και των δε φρίνεται ο καυγάς γίνεται για το μοίρασμα κάποιων πρόσων στο ΔΣ του τμήματος Μηχανολόγων. Πόστα τα οποία υποτίθεται ότι κέρδισαν από κοινού στις φοιτητικές εκλογές. Λόγος γίνεται και για αντιθέσεις τακτικής. Οταν, όμως, οι ίστοις αντιθέσεις λύνονται με τραμπουκισμούς, που φτάνουν –όπως οι ίδιοι αλληλοκαταγγέλλονται– μέχρι και τον τραυματισμό ανθρώπων, τότε αποκαλύπτεται ένα άλλο, βαθύτερο σύμπτωμα. Ενα σύμπτωμα που έχει να κάνει με την αντίληψη που έχει για την πολιτική και ιδίως για τις κινηματικές διαδικασίες ο συγκεκριμένος χώρος. Μια αντίληψη που επί της ουσίας δεν διαφέρει από αυτή του Περισσού, τον οποίο κατά τα άλλα καταγγέλουν.

Η λογική του μικρομεγαλισμού της γκρούπας, των αποκλεισμών, του «πατας μη Ελλην βάρβαρος» χαρακτηρίζει εδώ και χρόνια το

συγκεκριμένο χώρο. Την έχει μεταφέρει και στις διαδικασίες του φοιτητικού κινήματος. Είναι γνωστή η τακτική με τα «πλαίσια» στις συνελεύσεις, που εξελίσσονται με τρόπο ώστε κάθε μη ενταγμένος σε σχήμα-πλαίσιο φοιτητής να αποκλείεται και οι συνελεύσεις να θυμίζουν αντιπαράθεση ομάδων και όχι χώρους όπου γίνονται ζυμώσεις, επιδιώκονται συνθέσεις και παίρνονται αποφάσεις. Ακούγονταν πολλά για το ότι τα ίδια γίνονταν και στο εσωτερικό της ΕΑΑΚ, με το συμμαχικό σχήμα να είναι απλά ένας χώρος διαπαραταξιακών παζαριών με τους ανένταχτους να παίζουν το ρόλο της γλάστρας. Φαίνεται πως αυτό που μέχρι τώρα ψιθυρίζοταν βγαίνει στο φως με τις συρράξεις της Πάτρας και τις καταγγελίες που ακολούθησαν.

Είναι δυνατόν να έχουν οποιοδήποτε προοπτική συμμαχικά σχήματα που δεν στηρίζονται σε ένα μίνιμου πολιτικής εμπιστοσύνης, αλλά χαρακτηρίζονται από αβυσσαλέο μίσος ανάμεσα στις συνιστώσεις τους, που η καθεμιά υποβλέπει τις άλλες και βλέπει το συμμαχικό σχήμα σαν μαζικό χώρο; Μέχρι πότε μπορούν ν' αντέξουν οι όποιες ισορροπίες; Κάποια στιγμή το σκοινί θα σπάσει. Και αν μεν σπάσει με πολιτικούς όρους, μπορεί κανείς να πει μικρό το κακό. Οταν όμως σπάει με τραμπουκισμούς και λιντσαρίσματα, τότε το πρόγραμμα αλλάζει. Τότε αποκαλύπτεται η σαπίλα των ιδεών και των αντιλήψεων με τις οποίες διαπαιδιγωγήθηκαν νέοι σημαντές που μπήκαν στο κίνημα με διάθεση προσφοράς.

Η ΕΑΑΚ, παρά τους οπορτουνισμούς, τις αντιφάσεις και τις ανακολουθίες της, είχε μια θετική συνεισφορά στο «μπλοκ των καταλήψεων» των τελευταίων ετών. Πλέον (η υποχρήση των φοιτητικών ογκών σήγουρα έχει τη δική της συνδρομή στις εξελίξεις), ο οπορτουνισμός, οι οργανωτιστικές μέθοδοι, ο χωρίς αρχές φραξιονισμός έγιναν τα κυρίαρχα χαρακτηριστικά και αυτά –μαζι με την ανυπαρξία αρχών και συνεκτικού προγραμματικού ιστού– οδηγούν στην κατάντια των συγκρούσεων που θυμίζουν πόλεμο συμμοριών για τον έλεγχο του δρόμου.

Απολύσεις και μειώσεις μισθών στο ΔΟΛ

Αφού ανακοίνωσε το κλείσιμο των «Ελληνικών Γραμμάτων», πετώντας 94 εργαζόμενους στο δρόμο, ο ΔΟΛ, διά στόματος Ψυχάρη, ανακοίνωσε μείωση προσωπικού και μείωση μισθών. Αυτό έγινε σε συνάντηση με το ΔΣ της Ενωσης Προσωπικού Εφημεριδών, ήταν όμως γνωστό από συνάντηση που είχε προ ημερών ο Ψυχάρης με το Σύμπολο και την παρέα του, όπου ζήτησε τη βοήθειά τους, μιας και αυτοί που θα απολύθουν δεν θα είναι δημοσιογράφοι, αλλά διοικητοί και τεχνικοί (αργότερα θα έρθει η σειρά των δημοσιογράφων).

Εκείνο που ζήτησε ο Ψυχάρης από τους συνδικαλιστές της ΕΠΗΕΑ ήταν να συμφωνήσουν για τα επόμενα δύο χρόνια ή σε γενική μείωση μισθών κατά 14% ή σε μη καταβολή δύο μισθών το χρό-

νο ή σε διαθεσιμότητες εργαζόμενων για δυο μήνες το χρόνο. Οι εργατοπατέρες μπήκαν σε συζήτηση με τον Ψυχάρη (παλιά τους τέχνη κόσκινο), αντιπροτείνοντας μείωση μισθών στους υψηλόμισθους, όμως ο Ψυχάρης ήταν ανένδοτος. Με προκλητικό ύφος, μάλιστα, τους ζήτησε να συνεδριάσουν επιτόπιου και να του δώσουν απάντηση!

Οι εργαζόμενοι, που έκαναν συνέλευση στο πεζοδρόμιο της Μιχαλακοπούλου (!), γιατί ο Ψυχάρης απαγόρευσε να κάνουν συνέλευση μέσα στο κτίριο, ενημερώθηκαν για τις προθέσεις του ΔΟΛ και εξέφρασαν την καθολική αντίθεσή τους «σε κάθε λογική μείωσης μισθών, απολύτως, για να μεταφέρει πρόσθιτα βάρη στους εργαζόμενους συνολικά ή και σε τμήματα τους».

Οι «αιώνιοι φοιτητές» υπό διωγμόν

Να τελειώνει με τους λεγόμενους «αιώνιους φοιτητές» επιθυμεί το υπουργείο Παιδείας γ' αυτό και έχει βάλει μπροστά νέα σχέδια, αφού η ρύθμιση Γιαννάκου, που περιέχεται στον νόμο πλαίσιο κρίνεται αντιεπιρρηγική.

Σύμφωνα με τον ειδικό γραμματέα του υπουργείου Παιδείας Β. Παπάζογλου «όποια ιδρύματα προσπάθησαν να τον εφαρμόσουν (το νόμο πλαίσιο) στελνούντας συστημένες επιστολές, οι περισσότερες επιστράφηκαν διότι ήταν άγνωστη η κατοικία των φοιτητών. Άρα πρέπει να βρεθεί άλλος τρόπος». Ο «άλλος τρόπος», που μελετάται από το υπουργείο δεν είναι ακόμα γνωστός. Ακούγεται ότι θα δοθεί μια προθεσμία, μέσα στην οποία θα κληθούν όλοι να δηλώσουν εάν θέλουν να πάρουν πτυχίο. Ανεξάρτητα από τι τρόπος θα επιλεγεί για να διεπετωχθούν έξω από τα Πανεπιστήμια οι «αιώνιοι φοιτητές

τέσ», σημασία έχει ο στόχος και η πρεμούρα όλων των πολιτικών ηγεσιών του υπουργείου Παιδείας. Θέλουν να μηνύσουν στους φοιτητές ότι πέρασε ο καιρός που «ξυπνούσαν» πολιτικά μέσα στο Πανεπιστήμιο και δραστηριοποιούνταν ενεργά όχι μόνο για τα δικά τους προβλήματα, αλλά και για ευρύτερα κοινωνικά και πολιτικά ζητήματα. Αυτά θεωρούνται πια χαμένος χρόνος και εμπόδιο για τις σπουδές. Οι φοιτητές οφείλουν να είναι υποτογμένοι και να ενδιαφέρονται μόνο για τα μαθήματά τους. Με αυτόν τον τρόπο, η κυβέρνηση πιστεύει ότι θα μπορεί να διαχειριστεί τη σπουδάζουσα νεολαία, ιδιαίτερα στους καιρούς μας, που τα προβλήματα σε όλα τα επίπεδα γιγαντώθηκαν και πνήγουν και αυτούς και τις οικογένειές τους και το σύνολο των εργαζόμενων. Γ' αυτό έχει πρεμούρα το υπουργείο να ξεκαθαρίσει με τους «αιώνιους φοιτητές», γιατί πρακτικά δεν επιβαρύνουν αυτοί το Πανεπιστήμιο, αφού δεν έχουν δικαιώματα στη φοιτητική μέριμνα (πάσο, σίτιση, στέγαση, συγγράμματα). Και για έναν ακόμη λόγο: να περικοπούν δραστικά οι δαπάνες για το δημόσιο Πανεπιστήμιο, να περιοριστούν στις τελείωσις αποραίτητες και να αποδοθεί η οικονομική δισχείριση πλήρως στα ίδια τα ιδρύματα (θα επιβαρυνθούν και με τη μισθοδοσία του προσωπικού και με τη φοιτητική μέριμνα), που θα τα οδηγήσει σε έναν διαρκή αγώνα δρόμου για την επιβίωση. Η εφαρμογή του μέτρου για τους «αιώνιους φοιτητές», είναι σίγουρο ότι θα πλήξει ιδιαίτερα τους νέους που πρέπει να απορείται από μεσαία και φτωχά στρώματα, αφού εξαναγκάζονται να «παγώνουν» τις σπουδές τους και να δουλεύουν για να τα βγάλουν πέρα και αυτή η πλευρά αποκτά ιδιαίτερη διάσταση σήμερα, που η ανεργία και η κρίση έχει χτυπήσει τα νοικοκυριά.

Εξαγοράζουν τις υπηρεσίες τους

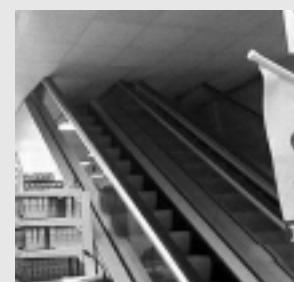
Κάλεση συγκεντρώσεων στο υπουργείο Παιδείας προσφέρει ο Πανελλήνιος Σύνδεσμος Βρεφονηπιαγών του ΤΕΙ, προκειμένου να απολαμβάνει ένα μερίδιο από τη «δόξα» του επαγγελματού, να διεκδικεί την άσκησή του (την εκπαίδευση προνηπίων-νηπιάων) και να καπηλεύεται τον τίτλο (νηπιαγωγός), που εν τούτοις δεν αντιστοιχεί στις σπουδές του. Εσπευσε, λοιπόν, να διοργανώσει το 10ο πανελλήνιο μετεκπαιδευτικό του συνέδριο με θέμα «η αξιολόγηση και η έρευνα δράσης σημαντικά εργάλεια για την ποιότητα και την ανάνωση των παιδιών για την ανάπτυξη της παιδικής παραγωγικότητας».

Το υπουργείο Παιδείας, βεβαίως, έσπευσε να χαιρετήσει αυτ

ANTIKYNOVNIKA

Δύο χιλιάδες δέκα! Είναι ραγιαδισμός να παραμένει άτρωτος ο καπιταλισμός...

Ζω ένα δράμα. Αλλάζω συχνά πλευρό στον ύπνο και ακόμα συχνότερα στάση στον καναπέ τις ώρες που κάνω την ξύνια, μα τίποτε δεν με βολεύει. «Τούτα τα δέντρα δε βολεύονται», για να επικαιροποιήσω και ολίγον Ρίτσο, αφού δέντρα πια είμαστε εμείς, με τις βαθιές ρίζες στα κλουβιά και στις προκάτ διαδρομές μας. Βλέπω επαναστατικά βιντεάκια στο γιού τουμές, ανατρεπτικά dnd, εξεγερτικά προπλάσματα στην plasma, διαβάζω αντίστοιχα βιβλία και απαζόπαντα τον σχετικό Τύπο, καμία κίνηση! Ούτε το παραμήκρο σκίτημα που δα στηρίζει την αυτοπειόθηση στο αμείλικτο ερώτημα που μου δέτουν: «Ζεις ρε;»... Χαμηλώνω τα μάτια γιατί δεν έχω τι να απαντήσω, δεν είμαι σίγουρη, ζω; Κι ας λένε ότι η Κοκκινοσκουφίτσα είναι καταδικασμένη να ζει αιώνια. Ναι, αλλά ως παραμύθι. Αλλωστε παντού υπάρχει ένας μύδος, αλλά πάνω να υπομένεις ότι στην Ελλάδα εσχάτως υπάρχει και Κάιζερ, αυλή και αυλητρίδες, νούντσιοι και σφογοκωλάριοι...

«Μπράβο» του ΔΝΤ για την πορεία της Ελλάδας

Μαύρες σκέψεις στο κάδρο μιας μαύρης πραγματικότητας που μαυρίζει τις ψυχές. Τουλάχιστον –σύμφωνα με τη συγκριτική και επαγγελματική λογική– δεν είμαστε κτήνη, αφού και το μεγαλύτερο από αυτά δα είχε αντιδράσει...

«Η παραγωγή γίνεται για το κέρδος και όχι για τη χρήση. Δεν υπάρχει καμία εξασφάλιση ότι όλοι οι πρόδυμοι και ικανοί για εργασία άνδρωποι δα βρίσκουν πάντα δουλειά –πάντα υπάρχουν στρατιές ανέργων. Ο εργάτης πάντα φοβάται ότι δα χάσει τη δουλειά του. Η τεχνολογική πρόοδος έχει συχνά σαν αποτέλεσμα την μεγαλύτερη ανεργία αντί να ξαλαφρώνει τους εργάτες από την πολλή δουλειά. Το κίνητρο του κέρδους μαζί με τον ανταγωνισμό ανάμεσα στους καπιταλιστές, είναι υπεύθυνα για την αστάθεια στην συσσώρευση και χρησιμοποίηση του κεφαλαίου, πράγμα που οδηγεί σε συνεχώς αυξανόμενες σοβαρές κρίσεις. Ο απεριόριστος ανταγωνισμός οδηγεί στην τεράστια φθορά εργασίας και στον ευνοχισμό της κοινωνικής συνειδησης των ατόμων. Αυτόν τον ευνοχισμό των ατόμων τον δεωρών σαν το μεγαλύτερο κακό του καπιταλισμού. Όλο το εκπαιδευτικό σύστημα πάσχει από αυτό. Μια υπερβολική ανταγωνιστική διάδεση μπολιάζεται στον φοιτητή που μαθαίνει να λατρεύει την άπλοση επιτυχία σαν προϋπόθεση για την μελλοντική καριέρα» (Albert Einstein).

Το μυαλό μας είναι απορροφημένο από την 7η του Νοέμβρη. Οχι για την 93η επέτειο της ρωσικής επανάστασης βέβαια, αλλά για πολύ πιο επίκαιρους λόγους. Για παράδειγμα, τι δα κάνει ο Ψιφινέλ με τον Ομέρ Πρίόνη; Τι δα κάνει ο Ζορό, ο μασκοφόρος εκτελεστής με τα σαρανταπεντάρια; (για τα έργα των 45.000 ευρώ μιλάω, που ίδρυσε σχολή στη μοναρχία της συμβασιλεύουσας, είμαι και δις λεκτική γράμμω). Και τόσοι άλλοι «Καλλικρατικοί» πουστο ερώπτημα «Ικτίνος ή κτήνος» απάντησαν σιωπηρά...

Τους πείραξε τους πρωτευουσιάνους επιχειρηματίες και καταναλωτές ενός από τους ακριβότερους δρόμους της Ευρώπης (της οδού Ερμού), που οι παραγωγοί των λαϊκών αγορών έστησαν πάγκους και πουλούσαν ειδή την Τετάρτη, διαμαρτυρόμενοι πέριξ του υπουργείου Οικονομικών... Από γύρω παιδιά, μη λερώσετε κα' να Armani... Άσε που εσείς δεν πολυτρώτε ντομάτες, πράσα, φασόλια και τα τοιαύτα που σαβουρώνει η πλέμπα. Σεις τρώτε μενταγιόν, εσκαλόπ, τορτίγιας κον τσίλι και... αμελέτητα φλαμπέ.

Το σημαντικό έργο της διάσωσης των πελαργών συνεχίζει η ΔΕΗ, όπως μετριοφρόνως ενημερώνει τον Τύπο. Τι απομένει τώρα πέρα από την ανταπόδοση; Είδε οι πελαργοί να διασώσουν τη ΔΕΗ...

Ρε παιδιά τι γίνεται με τους συμβούλους του Barack Obama εκεί στο άσπρο σπίτι (ποια θεωρία ρε);. Σαν τα στελέχη της «France Telecom» κατάντησαν, μόνο που αυτοί δεν φέύγουν απ' τα παράδυμα και... οριζόντιοι, αλλά από την πόρτα. Τέσσερις μέσα σε ισάριθμους μήνες την έκαναν! Ωστόσο, «ουδέν κακόν... αμπιγιές καλού» που λέει και η λαϊδη (τι δα πει ποια λαϊδη ρε);. Αν συνεχίσουν μ' αυτό το ρυθμό, σε κα' να χρόνο θα τελειώσουν...

«Ο, τι προ παντός δέλωμεν, είναι η καταστροφή της ενεστώσης κοινωνίας. Είναι δε φανερόν ότι η πείρα δα μας οδηγήση εις την εκλογήν των μέσων. Άλλ' ούτως ενεργούντες δα φέρωμεν πρακτικόν αποτέλεσμα αντί να χάνωμεν τον καιρόν μας εις ενώσεις ως επί το πλείστον αγόνους, όπου έκαστος δέλει να υπερισχύη η ιδέα του ή –το συνυδέστερον– αποχωρίζονται χωρίς ν' αποφασίσουν τίποτε, τουδ' όπερ σχέδον πάντοτε καταλήγει εις το να δημιουργή τόσας διαφωνούσας μερίδας όσαι είναι και αι παρουσιαζόμεναι ιδέαιμερίδες, αίτινες γενόμενοι εχδράι δεν βλέπουν πλέον τον κοινόν εχδρόν, την αριστοκρατικήν κοινωνίαν, αλλά αλληλομαχούσι» (Jules Gravé - μετάφραση: Ομάδα "Επί τα πρόσω", Πάτρα 1898).

Kokkinoskoufítisa

Νέο μπάχαλο με τις αρμοδιότητες

Σύμφωνα με πληροφορίες που είδαν το φως της δημοσιότητας, το επιτελείο του μεγάρου Μαξίμου έχει στείλει στο ΣΤΕ το προεδρικό διάταγμα με τις αρμοδιότητες που αλλάζουν πάλι και μετακινούνται από υπουργείο σε υπουργείο, το ΣΤΕ το επέστρεψε με παρατηρήσεις και στάλθηκε νέο σχέδιο. Η εικόνα είναι πως πάμε σε ένα καινούργιο μπάχαλο που θα επιβεβαιώσει τον τίτλο του... αντιεξουσιαστή, που έχει προσδώσει στον εαυτό του ο Γιωργάκης.

Ο ΕΦΕΤ φεύγει από το υπουργείο Γεωργίας και πηγαίνει στο υπουργείο Υγείας, για να δικαιολογηθεί η προσθήκη «Διατροφής» σ' αυτό το υπουργείο. Ετσι, χάνεται ακόμα και η διοικητική επαφή με τις ανάλογες ελεγκτικές υπηρεσίες του υπουργείου Γεωργίας και το «μπάτε σκύλοι αλέστε» για εισαγόμενα τρόφιμα θα ισχύει πλέον σε υπερθετικό βαθμό. Το υπουργείο Υγείας πήρε και δεύτερη τούντα: «Αθληση». Για να ικανοποιηθεί η τούντα, σπάνε σε δυο κομμάτια τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού. Ο

μαζικός αθλητισμός περνάει στο Υγείας, όμως ο επαγγελματικός αθλητισμός και ο ΟΠΑΠ (δηλαδή τα φράγκα) παραμένουν υπό την εποπτεία του Γερουλάνου. Η Γενική Γραμματεία Νέας Γενιάς φεύγει από το υπουργείο Παιδείας και πάει στο υπουργείο Εργασίας! Ακόμη πιο εξωφρενικό, όμως, είναι το διά στο Εργασίας πάει και Γενική Γραμματεία Καταναλωτή από το υπουργείο Ανάπτυξης! Τι δουλειά έχει μια υπηρεσία που υποτίθεται ότι ασχολείται με την ακρίβεια και άλλα παρεμφερή ζητήματα στο υπουργείο Εργασίας; Μόνο ο Παπανδρέου και οι συνεργάτες του έχουρο ότι θα γελάσει κάθε πτικρόμενος, καθώς θα δούμε αναπληρωτές υπουργούς με καθήκοντα που δεν χρειάζονται ούτε καν υφυπουργό. Ο Παπανδρέου αναδιατάσσει ολόκληρη τη διοίκηση όχι με κριτήριο τη λειτουργικότητά της (στοχειωδώς έστω), αλλά με κριτήριο την αναβάθμιση ή την υποβάθμιση των διάφορων στελεχών που έμπασε στην κυβέρνηση. Θυμίζει αυτοκράτορα που μοιράζει αξιώματα στους αυλικούς, ανάλογα με το βαθμό εύνοιας που τρέφει προς τον καθένα τους. Μπαχαλοποιώντας τη διοίκηση, συγκεντρώνει την εξουσία στο Μαξίμου.

Η Γενική Γραμματεία Ενημέρωσης περνάει στο υπουργείο Εσωτερικών, για να ελέγχει ο Ραγκούσης ολόκληρη τον τομέα της προπαγάνδας. Αντίθετα, ο Χρυσοχοΐδης πήγε με σε οικονομικό υπουργείο, όπως περισσότερο αποφιλωμένο απ' όσο ήταν επί Κατσέλη. Οι μεγάλες επενδύσεις πάνε στον Παπιτούκη, η Γενική Γραμματεία Ναυτι-

Στα «φρουτάκια» καταλήγει η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ προκειμένου να μαζεψει έσοδα (το προβλέπει, άλλωστε, και το Μνημόνιο). Σε ημερίδα που οργάνωσαν τα υπουργεία Οικονομικών και Πολ-Του την περασμένη Τρίτη, ο Παπακωνσταντίνου ήταν σχετικά συγκρατημένος. Αφού παραδέχτηκε ότι η κυβέρνηση θα μπορούσε να αποφύγει τα πρόστιμα από όλη τη Γη (...) Γύρω από αυτό έχει δημιουργηθεί μια ολόκληρη βιομηχανία στην οποία δραστηριοποιούνται μεγάλοι, σοβαροί και ισχυροί πρωταγωνιστές (...) Το στοίχημα έγινε διασκέδαση, έγινε ψυχαργία και έγινε αναψυχή (...) Ηδη η Ελλάδα γίνεται τουριστικός προορισμός για ανθρώπους που θέλουν να επισκεφθούν τα καζίνο μας και γύρω από

αυτές τις μονάδες μπορούν να αναπτυχθούν δράσεις ικανές να στηρίξουν ολόκληρης βιομηχανίες». Ήταν τέτοιος ο οίστρος του που έφτασε να υποσυχεθεί «θέσεις εργασίας για νέους με πτυχία γύρω από τις νέες τεχνολογίες, τις νέες δημιουργίες, ακόμη και τον κινηματογράφο».

Εκείνο που θα μείνει, όπως καταλαβαίνετε, θα είναι τα «φρουτάκια» σε κάθε γειτονιά, για να καταστρέφεται πιο εύκολα ο λαϊκός κόδιμος και να μπαίνουν στο τζόγο ακόμα και τα παιδιά.

Σταθερά στα ύψη η τοκογλυφία

Κακ

■ Σαράντος Νικητόπουλος

Στη φυλακή προς παραδειγματισμόν

Την προκλητική, φρονηματική και παραδειγματική δίωξη και προφυλάκισή του καταγγέλλει από τις φυλακές Κορυδαλλού ο Σαράντος Νικητόπουλος, ένας από τους 6 συλληφθέντες για την υπόθεση του «Επαναστατικού Αγώνα» (ως γνωστόν, οι Κ. Γουρνάς, Ν. Μαζιώτης και Π. Ρούπα έχουν αναλάβει την πολιτική ευθύνη για τη συμμετοχή τους στον «Επαναστατικό Αγώνα», ενώ οι άλλοι τρεις συλληφθέντες, έχουν αρνηθεί ολοκληρωτικά το κατηγορητήριο και έχουν καταγγελεί πως συνελήφθησαν στο πλαίσιο παραγωγής «αντιπρομοκρατικού» έργου, με πρόσχημα τη συμμετοχή τους στους αγώνες του αναρχικού-αντιεξουσιαστικού κινήματος και τις φιλικές τους σχέσεις).

Αφού επαναλάβουμε πως για μας είναι δεδομένη η αλληλεγγύη προς όλους τους συλληφθέντες αυτής της υπόθεσης (εγκληματίες είναι οι καπιταλιστές, το κράτος τους και τα τσιράκια τους και όχι όσοι αγωνίζονται ενάντια στη βαρβαρότητα), δίνουμε το λόγο στον Σ. Νικητόπουλο, η επιστολή του οποίου δεν χρειάζεται κανένα δικό μας σχόλιο.

Σχεδόν έξι μήνες μετά τη σύλληψή μου παρομένω προφυλακισμένος στις ειδυλλιακές συνθήκες των ελληνικών φυλακών.

ACHTUNG ACHTUNG!!!

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛ.Α.Σ. ΤΜΗΜΑ ΔΑΕΒ:

α. Είστε αντιεξουσιαστής, αναρχοκομιούνι, αριστεριστής, ανένταχτος με συμμετοχή στους κοινωνικούς αγώνες; Με λίγα λόγια ανήκετε και συντάσσεστε με όλους αυτούς τους «άπλυτους», που διασαλεύουν την τάξιν στην κατά τα άλλα ευνομούμενη πολιτεία μας χωρίς λόγο και αιτία;

β. Είστε κάτοχος αντιασφυξιογόνου μάσκας (για την αντιμετώπιση των δακρυγόνων) συνέπεια της ανωτέρω επιλογής σας;

γ. Εχετε συναντηθεί ποτέ μέρα μεσημέρι σε δημόσιο πολυσύχναστο χώρο με γνωστούς, φίλους και συντρόφους σας (χωρίς να συμβεί οτιδήποτε το αξιόποινο πριν,

μετά ή κατά τη διάρκεια της συνάντησής σας);

δ. Εχετε παρευρεθεί ποτέ σε πάρτυ μασκέ έχοντας μάλιστα στην κατοχή σας αποκριάτικη περούκα;

ε. Ενημερώνεστε από τον τύπο και τυχάνει να έχετε στην κατοχή σας την εφημερίδα «Το Ποντίκι» με δημοσιευμένη προκήρυξη της οργάνωσης Επαναστατικός Αγώνας;

Αν πληρούτε όλες τις παραπάνω προϋποθέσεις, τότε συγχαρητήρια

ΚΕΡΔΙΖΕΤΕ:

1ον. Μια θεαματική σύλληψη από την υπηρεσία μας: που συμπεριλαμβάνει έρευνα στο χώρο κατοικίας σας, απεριόριστη δημοσιότητα γύρω από το πρόσωπό σας, συν δωρεάν παρακολούθηση της νέας κολεξίου κουκούλας των σωμάτων ασφαλείας κατά τη διάρκεια της ανάκρισης.

2ον. Την παραπομπή σας στην «ανεξάρτητη δικαιοσύνη» με ένα βουνό άθρα και σχεδόν όλο τον ποινικό κώδικα στην πλάτη σας... Από εκεί και πέρα βγάλτε άκρη.

Και 3ον και καλύτερο: Την προφυλακισμένη σας, με συνοπτικές διαδικασίες, σε ένα υπέροχο, ευάρερο και ευήλιο υπόγειο κελί στις φυλακές Κορυδαλλού.

Παρακαλούνται οι ενδιαφερόμενοι - ύποπτοι όπως τηλεφωνήσουν στο 170 ή στο 1971, για να μας βγάλουν από τον κόπτο και να εμποδίσουν περαιτέρω γελοιοποίηση των κατηγορητηρίων και της υπηρεσίας μας. ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ.

ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΛΑΚΑ ΟΜΩΣ

Σχεδόν έξι μήνες μετά τη σύλληψή μου παρομένω προφυλακισμένος στις ειδυλλιακές συνθήκες των ελληνικών φυλακών, καθώς η αίτηση αποφυλάκισής μου απορρίφθηκε, ακριβώς για τους παραπάνω αιστείους λόγους. Με λίγα λόγια, η δίωξη μου είναι καθαρά πολιτική και εντελώς φρονηματικού τύπου και βασίζεται στο γεγονός ότι είμαι αναρχικός-αντιεξουσιαστής με συνεχή παρουσία στους κοινωνικούς αγώνες, καθώς και στο ότι όλα αυτά τα χρόνια (πάνω από 16) της δραστηριοποίησης μου είχα την τύχη να γνωρίσω και

να συνδεθώ φιλικά με τον υπέροχο άνθρωπο και αγωνιστή Λάμπρο Φούντα.

ΠΙΕΡΑΝ ΤΟΥΤΟ, ΟΥΔΕΝ: Γιατί προφανώς όσοι κατεβαίνουν σε διαδηλώσεις με αντιασφυξιογόνες μάσκες, διαβάζουν «Το Ποντίκι» και άλλες εφημερίδες, συναντούνται με φίλους και συντρόφους τους και κατέχουν αποκριάτικες περούκες, δεν προκύπτει από πουθενά ότι είναι μέλη του Επαναστατικού Αγώνα ή άλλων οργανώσεων.

Ως αναρχικός δεν είχα ποτέ αυταπάτες περί «δικαιοσύνης» και «νομικού πολιτισμού» και αυτό επιβεβαιώνεται ανατριχιαστικό το τελευταίο χρονικό διάστημα πάνω στη ζωή μου. Αυτό, όμως, δε σημαίνει ότι θα κάτσω μοιρολατρικά να υπομείνω την κατάσταση, στην οποία με οδηγήσουν οι μιτάσσοι και η πολιτική τους ηγεσία. Αυτή, δηλαδή, η εξουσιαστική κλίκα που μέσα από μεγαλοστομίες του στηλ «κοινωνική δικαιοσύνη», «αντιεξουσιαστές στην εξουσία», «αγωνίας να σώσουμε τη χώρα» κλπ., οδήγησαν την κοινωνία στη μέγγενη του ΔΝΤ, αναβαθμίζοντας ταυτόχρονα την καταστολή και βυθίζοντας σε ένα όλο και πιο ζοφερό μέλλον τα αδύναμα κοινωνικά κομμάτια, προς όφελος των καπιταλιστών και των οικονομικών συμφερόντων τους.

ΤΟ ΤΕΙΧΟΣ ΤΗΣ ΣΙΩΠΗΣ

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΣΠΑΣΕΙ

Πρέπει να σπάσει σε όλα τα επίπεδα μέσα από αγώνες. Η αλληλεγγύη στους φυλακισμένους αγωνιστές είναι μόνο ένα από αυτά τα επίπεδα και προσωπική μου απόψη είναι ότι δεν πρέπει να τη βλέπεται με εσωστρέφεια και διαχωρισμένα από την τωρινή κοινωνική κατάσταση.

Σαράντος Νικητόπουλος

Στ' πτέρυγα, φυλακές Κορυδαλλού

Σεπτέμβριος 2010

ΥΓ1: Προς τον πρωθυπουργό της τρόικας και του ΔΝΤ: Οχι άλλη «αντιεξουσία», μπουχτίσαμε....

ΥΓ2: Προς τον υπουργό Δικαιοσύνης: Το θερμά μου συγχαρητήρια για τις φυλακές σας... Ο, τι και να πει κανείς είναι λίγο. Μπράβο, συνέχιστε έτσι.

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Κουράστηκα να ασχολούμαι με το πρωτάθλημα της champions league –αν και παρουσιάζει ύψιστο ενδιαφέρον– και είπα να συνεχίσω να σας μεταφέρω τα τεκταινόμενα, μέσα από τη διοχρονική και τα πάντα επεξηγούσα παράδοσή μας.

Τώρα θα μου πείτε, «γιατί κουράστηκες ν' ασχολείσαι (ashole είσαι;) με το πρωτάθλημα αφού έχει τόσο ενδιαφέρον;». Ακούστε να δείτε ή έστω κοιτάξτε ν' ακούσετε: τα παιχνίδια είναι αρκετά και ενδιαφέροντα, αλλά κανένα τους δεν είναι ντέρμπι και το αποτελέσμα είναι λίγο-πολύ γνωστό κι αναμενόμενο. Σε όλα θα υπερισχύσει η έδρα. Κράτος-ΟΣΕ, κυβέρνηση-φροτηγετζήδες, υπουργείο-παρομαγό λαϊκών αγορών, Αννα-εκπαιδευτικοί, όλα ξερός «άσος» για όσους θελουν επιτυχία στο Προ-πο (ποιος Παππουτσής και ποιος Θεωνας ρε.). Και στη συνέχεια, το ίδιο θα γίνει και στους επόμενους γύρους όπου θα αναμετρηθούν όλοι με τα ΜΜΕ. Δεν υπανίσσουμε ότι τα ΜΜΕ είναι στημένα και υπέρ της... παράγκας. Οοοοοχι, μακριά από μένα αυτά κι έχω υποβάλει τα χαρτιά μου για καθαρίστρια σε οικονομική (οικονομική από πλευράς δαπανών από μέρους της εφορία). Την ευφορία της πιθανής εισόδου μου στο δημόσιο τώρα που αδειάζει, δεν θα μου τη χαλάσσει κανείς.

Μ' αυτά και με τ' άλλα ξεστρατίσαμε πάλι από την ποίηση και το μεγαλείο της. Αυτή τη φορά θα ξανακοιτάξουμε λίγο το θέμα της ομοιοκαταληξίας, μετά από καθολική απαιτήση διαμαρτυρομένων άθεων. Κι αυτό γιατί –εν αντιθέση με τη μοντέρνα ποίηση που αφεύται όχι μόνο την ομοιοκαταληξία αλλά και το λόγο- τη παράδοσή μας (σε ποιο παρασιτικό κεφαλαίο και διεθνείς χρηματογορές ρε;) τιμά το μέτρο και τον ρυθμό, το Απολλώνιο και το Διονυσιακό στοιχείο, όλα αυτά που δημιούργησαν αυτό το γόνιμο και προσδοφόρο για τα διεθνή αρτητικά και τη διαιώνιση της πανίδας τόπο. Εχουμε και κλαίμε λοιπόν και ιδού ένα παράδειγμα ζευγαρωτής ομοιοκαταληξίας.

Κοντεύει χρόνος που 'βαλα σκιάχτρο πέρα στο κτήμα που κάλλιο να το έθαβα στου τσιφλικά το μνήμα.

Οχι μόνο δεν έδιωξε κοράκια και κουρούνες μα το χωράφι γέμισε αλλοδαπές γουρουνές!

Αυτή είναι η ζευγαρωτή ομοιοκαταληξία, όπου κάθε στίχος ζευγαρώνει με τον επόμενό του (όπως γίνεται και μεταξύ των εναλλασσόμενων στις διάφορες δημόσιες θέσεις). Θα το ξέρετε ίσως, μα εγώ οφείλω να το επαναλάβω (οφείλω και στις τράπεζες αλλά δεν είναι θέμα) ότι πολλοί μεγάλοι ποιητές διάλεξαν τη ζευγαρωτή ομοιοκαταληξία, έχοντες μια έμφυτη και καταγεγραμμένη ροπή προς το ζευγάρωμα. Επί

KbNTPA

Οπου υπάρχει φτώχεια ανθίζει ο τζόγος

Ηαγωνιστική εικόνα του πρωταθλήματος ποδοσφαίρου είναι από απαράδεκτη έως άθλια και αν δεν σει τα έξοδα (θα είμαστε

υπήρχαν εξωαγωνιστικές ειδήσεις και ιδιαίτερα τα διαιτητικά λάθη, οι απανταχού αθλητικοί συντάκτες θα έψαχναν την ειδηση με το τουφέκι. Η κατάσταση στο ελληνικό πτοδόσφαιρο είναι εκρηκτική και οι ειδήσεις αφορούν μόνο τις κόντρες των προέδρων των ομάδων, οι οποίοι προσπαθώντας να κρύψουν την αγωνιστική γύμνια των ομάδων τους έχουν σηκώσει σε υπερθετικό βαθμό τους τόνους. Απαντες βαδίζουν σε επικίνδυνα μονοπάτια και στο άμεσο μέλλον οι «ανιδιοτελείς εργάτες» θα δυσκολευτούν να ρίξουν τους τόνους. Οι κινήτροι προβλέπουν ότι θα μεταναστεύουν καταθλήματα σε ομιλούσα υπερβολή. Σε διαστη, και σχεδιαστικά, και η προθα τσαϊτών ερυθρού αφού δεν θα νικήσει στο παρελθόν είναι αναπτύσσεται στην παραπομπή τίτλου. Το δεύτερο

σεις τους δείχνουν να εξυπηρετούν περισσότερο τον τσαμπικούκα και την προσωπική μοργκιά, προκειμένου να ικανοποιηθούν οι οπαδοί των ομάδων τους, και λιγότερο τα επιχειρηματικά τους σχέδια.

Η κακή αρχή έγινε από το νεόκοπτο ποδοσφαιρικά πρόεδρο της ΠΑΕ Ολυμπιακός, Βαργέλη Μαρινάκη, ο οποίος επελέξει να παρέμβει άμεσα και δυναμικά στα τεκταινόμενα του ελληνικού ποδοσφαίρου. Μπέρδεψε όμως τις ιδιότητές του, με αποτέλεσμα να ξεσήκωσει θύελλα αντιδράσεων. Χρησιμοποιώντας τον θεσμικό του ρόλο ως πρόεδρος της Λίγκας, προσπάθησε να πρωθήσει τις θέσεις και τις απόψεις του Ολυμπιακού, ενώ ταυτόχρονα με την επιμονή του να «τελειώσει» τον Δαλούκα δημιουργήσε πολύ κακό προηγούμενο, αφού πλέον κάθε άσχημη διαιτησία θα πρέπει να σημαίνει και αποπομπή του διαιτητή από τη συνέχεια του πρωταθλήματος. Θα μπορούσαμε να του καταλογίσουμε καλές προθέσεις και να μενα κα προσπα ντικατά Γνωρίζε ανθρώπου του στο πίζει δι Ολυμπιακο ρει να είναι Μαρινάκης τακτήσεις αυτό το ταστάσεις τελικό στο το επιθυμητού νέου ομ παικού και αυτή για την εθετική δρομος αφού η κή καθυ πιθανότη και γ' ο νάκη στ

Το τελικό πρέπει μας για στάση της κι ακανόνιστης ομάδας γραφές διοσφαιρής.

Καταρχήν, υπάρχει ένα πολύ ισχυρό οικονομικό κίνητρο. Ο Μαρινάκης σε εποχή οικονομικής κρίσης έβαλε βαθιά το χέρι στην τσέπη για να αποκτήσει τον Ολυμπιακό και θα αναγκαστεί να το βάλει ακόμη πιο βαθιά, αν θελει να φτιάξει ανταγωνιστική ομάδα με προοπτικές και για ευρωπαϊκές διακρίσεις. Η μοναδική περίπτωση να έχει μεγάλα έσοδα και να ισοσκελί-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

τό το διάστημα
μπορεί να αποδει-
χτούν καθοριστικές
στην υπόθεση τίτλος.

Βέβαια, εκτός της κλι-
κας Γκαγκάτση, στον
Ωλέα

Ολυμπιακού υπάρχουν και άλλες απόψεις που δε συμφωνούν με την ακραία και επιθετική τακτική που έχει υποθέτηθε. Είχαμε γράψει στην προηγούμενο φύλλο ότι με μεριδια παραγόντων της εργασίας θρόλευκης ΠΑΕ (το ρεπορτάριο συγκλίνει ότι σ' αυτή την ομάδα συγκαταλέγεται και το διάστημα) έχει τον τίτλο του Κόκκαλη, ο Γιώργος

νί χερι του Κοκκαλή, που πάρα
γος Λούθαρης), που δεν συμ-
φωνούσαν με την απόφαση
του για μετωπική σύγκρουση
με τον Παναθηναϊκό και την
Τζίγγερ στην εκλογή του νέου
προέδρου της Λίγκας, ούτε
και τώρα εγκρίνουν τους πρό-
λυ υψηλούς τόνους για την
διαιτησία. Οι συγκεκριμένες
παράγοντες θεωρούν ότι σε αυτόν
βάθιος χρόνου οι αρνητικές
επιπτώσεις στην ομάδα, έξαστης
τίας αυτής της «επιθετικής»
τακτικής, θα είναι περισσότερες
από τη σημερινή θετικές.
κή επικοινωνιακή εικόνα της
Μαρινάκη και την ηρωποίση
σή του από τους οπαδούς
του Ολυμπιακού. Το επιχειρη-
ρημά τους πολύ απλό. Από
κάποιος διαιτητής ενεργήσα-
όπως ο Δαλούκας και δώσει
ένα μαϊόμου πέναλτι υπέρ της
Ολυμπιακού, τι θα κάνει
Μαρινάκης; Θα ζητήσει την
παραδειγματική τιμωρία ή θα
κάνει γαργάρα με ταβανάκια
προκες; Αν ζητήσει την απο-
πομπή του διαιτητή, είναι σα
γουρού ότι δύσκολα θα βρεθεί
άλλος να δώσει σφύριγμα
υπέρ του Ολυμπιακού, ενώ
αν κάνει το κορόιδο θα βρεθεί
ανακάλούσθος λόγων και
έργων.

Οι «παλιοκαραβάνες» τα ποδοσφαιρίου μας, θεωρούνται ότι περιπτώσεις όπως αυτή του Δαλούκα θα πρέπει να κατηγορηματικό τρόπο κανείνα βγαίνουν βαρύγδουπτα ανακοινώσεις για την εξυγίανση αντη της διαιτησίας και για τη μαχαίρι που θα φτάσει στο κόκκαλο. Στη συνέχεια όμως θα πρέπει να πέφτουν οι τόνοι, η Κεντρική Επιτροπή Διατησίας (ΚΕΔ) να αποφασίζει απερίσπαστη την τιμωρία του διαιτητή (δίνοντας πάντα μια δεύτερη ευκαιρία, αφού κανείς δεν είναι αναμάρτητος) και φυσικά να μη φτάνει πέρα το μαχαίρι στο κόκκαλο αφού στο ανυπόληπτο ελληνικό ποδόσφαιρο σημαστή

■ ΜΑΤΚΑ ΓΟΥΓΝΤΕΡΜΠΟΤΟΜ Ο δολοφόνος μέσα μου

Ενας καθωστρέπει σερίφης μιας μικρής αμερικάνικης πόλης έξοντώνει με σαδιστικό τρόπο πρόσωπα που αγαπά ή τον περιβάλλουν, ενώ ταυτόχρονα παλεύει με τους εσωτερικούς του δαιμόνες και το ένοχο παρελθόν του. Η ταινία βασίστηκε στο ομώνυμο μυθιστόρημα του Τζιμ Τόμσον και έχει γνωρίσει ήδη μια κινηματογραφική μεταφορά το 1976.

Ο γνωστός βρετανός σκηνοθέτης, δημιουργός μερικών εξαιρετικών ταινιών, όπως «Jude», «Ο δρόμος για το Γκουαντανάμο», «Σ' αυτόν τον κόσμο», κάνει εδώ μια στροφή 180 μοιρών και καταπιάνεται με μια παρανοϊκή ιστορία του αμερικανικού νότου, δοκιμάζοντας τις ικανότητές του στο είδος των pulp ficti-

ον ψυχολογικών θρησκών. Το αποτέλεσμα είναι τουλάχιστον αφιλεγόμενο: Η ταινία έχει τις αρετές μιας άρτιας αμερικανικής παραγωγής, με κορυφαίες ερμηνείες, όμως από τη μια ο πολυπληθείς σοκαριστικές σκηνές δεν προσφέρουν σχεδόν τίποτα στο δραματουργικό κτίσμα της ταινίας και από την άλλη η όλη «αφρήγηση» βασίζεται σε μια απλοϊκή ψυχανάλυση αποκομμένη εν πολλοίς από το κοινωνικό περιβάλλον της εποχής. Τα κίνητρα του δολοφόνου δεν πειθούν, στο θεατή μένει η αίσθηση του ανολοκλήρωτου και της λειψής προσέγγισης του φαινομένου της βίας, που για όποιον έχει νου και μάτια δεν είναι ποτέ ούτε ανεξήγητη, ούτε επιφρανειακή, ούτε ανορθολογική.

■ ΦΡΑΝΣΟΥΑ ΟΖΟΝ

Τα καταφύγια

Ενας πλούσιος νεαρός ηρωινόμανής πεθαίνει από υπερβολική δόση. Η φιλη του γλιτώνει, όμως μαθαίνει ότι είναι έγκυος. Αποφασίζει, παρά τις πιέσεις, να κρατήσει το παιδί και καταφεύγει σ' ένα σπίτι στην εξοχή. Απρόσμενος συμπαραστάτης της ο ομοφυλός του νεκρού συντρόφου της...

Μια ταινία του Οζόν για όσα φέρνει η ζωή, για τις ανεκτιλήρωτες προσδοκίες, για τα αδιέξοδα της απομόνωσης, για την ηθική, τα αντικρουόμενα συναισθήματα και το διαφορετικό σε μια κοινωνία, που δεν έχει πια από πού αλλού να αρπαχτεί για να επιβιώσει, παρά από την ανθρώπινη επαφή και την επικοινωνία. Και επειδή ή γένηση ενός μωρού ή το άνοιγμα μιας αγκαλιάς δεν είναι το άπτων που δικαιώνει την ανθρώπινη ύπαρξη, η ταινία του Οζόν διακατέχεται από την αμηχανία που προσδίδουν στην καθημερινότητα τα μικρά πράγματα και οι πρόσκαιρες διέξοδοι.

Με άλλα λόγια, ίσως ο Οζόν κάπι θέλει να πει. Μόνο που –όπως και οι ήρωές του– μένει στην επιφάνεια, σε μια ταινία που η μεγαλύτερη δύναμη ενυπάρχει στις όμορφες εικόνες και λιγότερο στη σε βάθος εξερεύνηση χαρακτήρων και καταστάσεων.

■ ΓΚΕΛΑ ΜΠΑΜΠΛΟΥΑΝΗ

13

Το 2005, ο γεωργιανής καταγωγής Γκέλα Μπαμπλουανί σκηνοθέτησε στη Γαλλία μια εξαιρετική οιστρόμαυρη

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

«I was at yor hoose last neet, and meyd mysel very comfortable. Ye hey nee family, and yor just won man on the colliery, I see ye hev a greet og rooms, and big cellars, and plenty wine and beer in them, which I got ma share on. Noo I naw some at wor colliery that has three or fower lads and lesses, and they lire in won room not half as gude as yor celler. I don't pretend to naw very much, but I naw there shudn't be that much difference. The only place we can gan to o the week ends is the yell hoose and hev a pint. I dinna pretend to be a profit, but I naw this, and lots o ma marrow's na'ste, that wer not tret as we owt to be, and a great filosopher says, to get noledge is to naw wer ignerent. But weve just begun to find that oot, and ye maisters and owners may luk oot, for yor not gan to get se much o yor own way, wer gan to hev some o wors now...»* (Γράμμα που άφησαν ανθρακωρύχοι οι οποίοι διέρρηξαν το σπίτι επιθεωρητή ανθρακωρυχείου το 1831, κατά τη διάρκεια απεργίας – στο Ε.Π.

Τόμοσ: «Η διαμόρφωση της αγγλικής εργατικής τάξης», σ. 785)

◆ Αναβολικά οι Κεντέρης-Θάνου, αναβολή και η δίκη (έως την παραγραφή);

◆ «Αντικαπιταλιστική σφίγνα σε Αττική και Αθήνα» (ΠΡΙΝ, 19-9-10). Εμ, αυτό πίνετε και δε μις δίνετε: Σφραγίδια!

◆ Τουλάχιστον δυο μέρες μούγκα στη στρούγκα του BBC για τις «εκλογές στο Αφγανιστάν».

◆ Η μαυρονέρα (Blackwater) νοικιάζει τις υπηρεσίες της στην... «γενετίστρια» Μονσάντο (όντως, τα καθάρματα δουλεύουνε μαζί).

◆ ΑΡΑΣ (βαράς), APAN (σε βαράν); – για τι άλλο, για την καρέκλα...

◆ Να μην ξεχνάμε τη σφραγή σε Σάμπτρα-Σατίλα (Σεπτέμβρης 1982).

◆ Αει π...ξου, Πάν-καλε! (άνεργος).

◆ Λοιπόν, θόρυβος για την Σακινέχ στο Ιράν, αλλά για τον Μουμία Αμπού Τζαμάλ κιχ...

(Για να μην αναφέρουμε την Τερέζα Λιούις – μάλλον εκτελέστηκε – και τη βρετανίδα Λίντα Κάρτου, που περιμένει την εκτέλεσή της σε φυλοκό του Τέξας).

◆ 20-9-10: Η Semana της Κολομβίας (terra.com.co): «Περίπου 60 αντάρτες (των FARC) σκοτώθηκαν...». Η Bogota free planet: «Τουλάχιστον 22 αριστεροί αντάρτες σκοτώθηκαν...». Το BBC (News Latin America and the Caribbean): «Οι κολομβιανές δυνάμεις ασφαλείας λένε ότι σκότωσαν 22 τουλάχιστον αντάρτες των FARC». Ει Espectador: «Άνεβαίνει στους 27 ο αριθμός των ανταρτών που σκοτώθηκαν κατά τη διάρκεια της επιχείρισης FORTALEZA (=πυγμή) 2. El Tiempo: «Η αστυνομία λέει ότι είναι 27 οι νεκροί της επιχείρισης στο Ruitumayo». Σύμφωνα με την εφημερίδα στην επιχείρηση πήραν μέρος μπάτσοι, στρατιώτες,

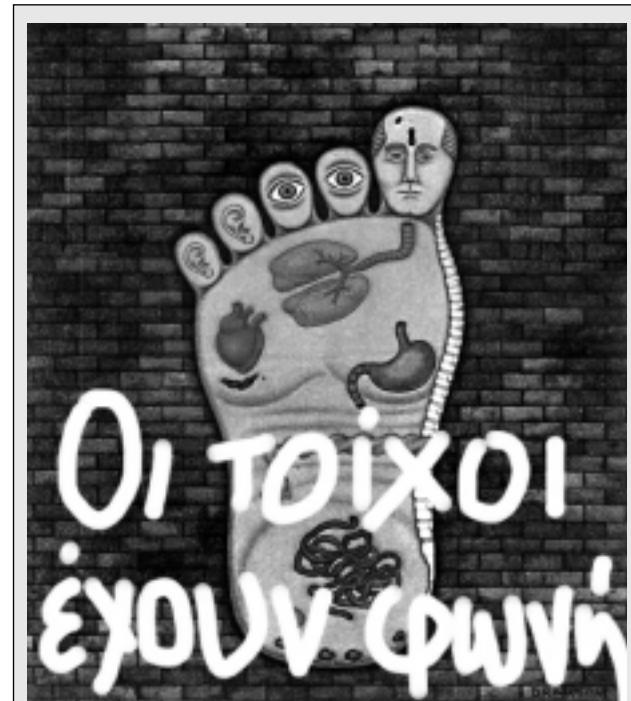
ελικόπτερα και αεροπλάνα. Πήραν δύως μέρος μόνο κολομβιανές δυνάμεις; Ο υπουργός Εσωτερικών του Εκουαδόρ Μιγκέλ Καρβαχάλ δήλωσε ότι «το Εκουαδόρ δε βοήθησε την Κολομβία στην επιχείρηση». Αντίποινα σε μέρος της μονάδας FRENTE των FARC, που πριν λίγες μέρες προκάλεσαν σοβαρές απωλεις σε μπατοστρατόπεδο της περιοχής. Πίσω «αληθεύουν»;

◆ Ηρθαν ένα βράδυ/ Ένα ολόμαυρο βράδυ/ Ένα βράδυ φυγής/ Ένα αθώο βράδυ/ Ηρθαν να κλέψουν και/ Να βιάσουν την αραπιά/ Να εκπολιτίσουν τη νεγροσύνη. (Μαξίμ Ντεμπεκά – «Η επιθυμία»).

* «Ημουνα στο σπίτι σου ψες βράδυ, και πέρασα φίνα. Φοιλικα δεν έχεις, μονάχος σου είσαι, βλέπω ότι έχεις ένα σωρό δωμάτια. Ένα σωρό κελλά-

ρια, και κει φυλάς ένα σκασμό μπύρα και κρασί, απ' τα οποία ήπια όσο μπόρεσα. Το λοιπόν, ξέρω μερικούς στο ανθρακωρυχείο που στο σπίτι τους ζουν τρεις και τέσσερις νοματαίοι, και ζουν σ' ένα δωμάτιο (όλοι μαζί) χειρότερο απ' το κελλάρι σου. Δε λέω ότι ξέρω και πολλά, αλλά δεν έπρεπε να ήνε και τόσο μεγάλη η διγιαφορά. Το μόνο μέρος που μας μένει να πάμε στο τέλος της βδομάδας είναι η παμπ – εκεί να πχιούμε μια μπύρα. Ούτε προφήτης ήμε, αλλά ξαίρω ότι δεν είναι δίκια η μεταχήρισι μας, κι ένας μέγις φιλόσοφος λέει, όμα θα μορφώνεσαι τότε εννοής πως δεν γνορίζης. Ομως μόλις το πήραμε χαμπάρη, προσέξεται αφεντάδες και ιδιοχτήταις, δε θάνε πάντα με το μέρος σας η κατάστασι, θα πάρουμε λίγο απούτι μας ανήκει».

Βασιλης

◆ George, ο Ζαχόπουλος πήδηξε Εσύ? Πότε? (σύνθημα στην πλατεία Νέας Σμύρνης)

Δυστυχώς, παιδιά, δεν πρόκειται να πηδήξει. Εκτός αν τον σπρώχουμε. Η σύγκριση με το Ζαχόπουλο δε λέει. Με τον Καραμανλή πρέπει να γίνει. Τον βλέπετε το δάμαλο; Τριπλές δίπλες στα κωλομέρια έχει κάνει από το φαΐ και το καθισιό. Ο Γιωργάκης, βέβαια, προσέχει τη διατροφή του και κάνει πολλή γυμναστική. Άρα, να πηδήξει αποκλείεται. Το πολύ-πολύ να έχει περισσότερο χρόνο για κανού και ποδήλατο (τώρα που έμαθε –επιτέλους! – ότι ποτέ δεν προσπαθούμε να βάλλουμε την αλυσίδα εν κινήσει).

◆ Ελληνες-πολίτες της Αθήνας – Οχι στον διωγμό των Ελλήνων από τις γειτονιές της Αθήνας – Οχι στον αφανισμό των ελληνικών καταστημάτων – Οχι στη χούντα του ΔΝΤ – Εξώ οι λαθρομετανάστες από την Ελλάδα – Ελεύθερες ανθρώπινες ελληνικές γειτονιές – Συγκέντρωση-διαμαρτυρία Δευτέρα 20.09.2010 ώρα 6.00 το απόγευμα Γλαυτεία Αγ. Παντελέημονα – agiospanteleimonas@gmail.com, 6930304442 (τρικάκι)

Μέχρι ψηλά στην Κυψέλη σκόρπισαν τα τρικάκια τους τα φασισταριά. Επειδή τα γραφεία της «Κ» είναι στην περιοχή του Αγίου Παντελέημονα, αικούγαμε το αυτοκίνητο με τα μεγάφωνα που έκανε γύρους το Σάββατο και την Κυριακή προπαγανδίζοντας τη φασιστομάζωξη. Η αλήθεια είναι πως για τέτοια κινητοποίηση που έριξαν δεν μόζεψαν πολλούς. Ήταν εμφανώς λιγότεροι από 500 που έλεγαν τα αστικά ΜΜΕ, οι εκπρόσωποι των οποίων πρακτολούθησαν από μακριά, φοβούμενοι μη φάνε ξύλο. Ομως το δηλητήριο εξακολουθεί και χύνεται σ' αυτές τις γειτονιές που υποβαθμίζονται ολοένα και περισσότερο, καθώς στα παμπτάλαια κτίρια τους στοιβάζονται εξαθλιωμένοι μετανάστες, στους δρόμους τους ανθίζει η πορνεία (με γυναίκες κυρίως αφρικανικής καταγωγής) και καθημερινά γίνονται κλοπές (κυρίως αρπαγές τσαντών και κοσμημάτων). Η αλήθεια πρέπει να λέγεται. Το βάθεμα της κρίσης και η ανυπαρξία μεροκάματου φέρνει πείνα και η πείνα αγριεύει τους ανθρώπους. Κι αυτό το αγρίεμα παίρνει και αντικοινωνικά χαρακτηριστικά. Εκεί πάνω στεκουλάριει ο φασισμός, ποντάροντας στους τρομαγμένους «νοικοκυραίους» και προσφέροντάς τους διέξodo στο λιντσάρισμα των αλλοδαπών και ιδιαίτερα των «σκουρόχρωμων», που είναι αυτοί με τη μεγαλύτερη εξαθλίωση, άρα και με τη μεγαλύτερη παραβατικότητα. Οι εκδηλώσεις αλληλεγγύης «απέξ» δεν οδηγούν πουθενά. Δεν φέρνουν κανένα αποτέλεσμα. Ούτε τους φασίστες αντιμετωπίζουν (οι αλληλέγγυοι φεύγουν, οι φασίστες είναι κάθε μέρα εκεί), ούτε τον κόσμο πείθουν, ούτε με τους μετανάστες δημιουργούν σχέσεις. Χωρίς αυτές τις σχέσεις, που απαιτούν χρόνο και συστηματική δουλειά, το παιχνίδι είναι χαμένο. Είναι η δυναμική των προγμάτων τέτοια.

Η ντροπή

Οταν με κλέφων στο Λος Αντζελες, την πόλη των εμπορεύσιμων ονείρων, παραπήρησα με τι τρόπο την κλοπή, που είχε γίνει από ένα πρόσωφγα όμοιο με μένα κι αναγνώστη όλων των ποιημάτων μου, όλο φροντιδα μυστική την κράτησα λες και φοβόμουν πως η ντροπή γνωστή να γίνει θα μπορούσε, ας πούμε, στων θηρίων τον κόσμο.

Μπέρτολτ Μπρεχτ

■ ΟΛΙΒΕΡ ΣΤΟΟΥΝ

Το χρήμα ποτέ δεν πεθαίνει

Ας ξεκινήσουμε από το επιμύθιο του σκηνοθέτη: Μόνο οι οικογενειακές αξέες μπορούν να φρενάρουν το πάθος του τζόγου!!! Τουτέστιν, από πού ν' αρχίσει κανείς και πού να τελειώσει; Οτι η κορωνίδα του σύγχρονου καπιταλισμού, δηλαδή το χρηματοπιστωτικό σύστημα, δεν είναι ζήτημα λειτουργίας του συστήματος –στην πιο παρασιτική του μάλιστα έκφραση– αλλά ζήτημα πάθους και τζόγου; Οτι οι λεγόμενες αγορές, που απροκαλύπτεται πλέον συνθήλισουν αθρόυσια τους λαούς, προκαλώντας μέχρι αληθινούς λιμούς, είναι μια χαριτωμένη ιστορία κυνισμού, που σκοντάρεται καμιά φορά στα ανθρώπινα συναισθήματα; Οτι η αμερικανική κυβέρνηση παρεμβαίνει που και που θετικά για να βάλει τάξη στο λάκκο των λεόντων; Οσο για τις

4μηνη Οικονομική Εξόρμηση

Αριθμός λογαριασμού
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
100/87804638

■ Αστικός συνασπισμός κατά της εργασίας

Με μπροστάρη τον Πάγκαλο

«Ολοι μαζί τα φάγαμε!» Μέσα από τον φαιστό-ζοντα, λαϊκότικο λόγο του Πάγκαλου, μάθωμε επιτέλους «που πήγαν τα λεφτά». Ήταν μια από τις αγαπημένες προεκλογικές ατάκες του Παπανδρέου (μαζί με το «λεφτά υπτάρχουν»). «Πού πήγαν τα λεφτά;», ρωτούσε τον Καραμανλή ο Παπανδρέου, χωρίς ποτέ να πάρει απάντηση. Ενα χρόνο μετά, την απάντηση δίνει ο αντιπρόεδρός του: «Ολοι μαζί τα φάγαμε!»

«Η απάντηση στην κατακραυγή των πολιτών «πώς φάγατε τα λεφτά» είναι ότι «σας διορίσαμε όλα αυτά τα χρόνια στο δημόσιο. Τα φάγαμε όλοι μαζί σε μία πρακτική αθλιότητας, εξαγοράς και διασπάθισης του δημοσίου χρήματος», είπε ο Πάγκαλος από το βήμα της Βουλής. Συμπλήρωσε, δε, ότι «για τη διόγκωση του δημόσιου τομέα είμαστε όλοι υπεύθυνοι, ακόμη και τα μικρά κόμματα της Αριστεράς που δεν κυβερνούν μεν, αλλά οκολουθούν την ίδια πρακτική μέσα από τους ΟΤΑ που ελέγχουν».

Δεν ήταν από τις στιγμές που ο Πάγκαλος τα πάιρνε στο κρανίο και χάνει τον ελέγχο. Περίμενε τις διαμαρτυρίες της αντιπολίτευσης για τις απολύσεις σε συγχωνευόμενους φορείς του δημόσιου (αναγγέλθηκε δεύτερο «πακέτο» συγχωνεύσεων και καταργήσεων) και είχε προετοιμάσει την απάντηση, ξέροντας ότι αυτή θα τύχει θετικής αποδοχής από το σύνολο των ΜΜΕ.

Πράγματι, είναι από τις λίγες φορές που ένα από τα γνωστά λαϊκότικα ξεσπά-

σματα του Πάγκαλου έτυχε γενικής αποδοχής. «Έπειτα αλήθειες», «έθεσε τον δάχτυλον επί τον τύπον των ήλων», «έκανε κριτική συνολικά στο πολιτικό σύστημα», ήταν λόγια που ακούσαμε ή διαβάσαμε. Η κακοδαιμονία του τόπου είναι οι άνθρωποι που διορίστηκαν είτε προσλήφθηκαν για κάποιο φεγγάρι στο δημόσιο. Το μεροκάματο, δηλαδή, είναι αυτό που φταίει για τα ελεύθιμα. Δεν φταίνε οι μίζες και οι κομπίνες, η διαχρονική ρεμούλα σε βάρος του κρατικού χρήματος, οι εργολαβίες που στο δρόμο τριτπλασιάζονται, οι προμήθειες που υπερτιμολογούνται, η συνεχής προκλητική φορολογητή που αμηντεύεται με τις διάφορες «περαιώσεις», το ζεστό χρήμα που δίνεται με τη σέσουλα στους «επενδυτές» που δε βάζουν δεκάρα από την τοστή τους, η τοκογλυφία των τραπεζών και οι αρπαχτές των βιομηχάνων. Ολ' αυτά ο Πάγκαλος τα «σβήσε με μονοκοντυλιά. Οπως ακριβώς τα ελεύθιμα της κοινωνίκης ασφάλισης τα φορτάνουν

στις δήθεν πλουσιοπάροχες ασφαλιστικές παροχές, έτσι και τα ελλείμματα του κράτους τα φορτώνουν στους εργαζόμενους στο δημόσιο. Δεν διορίστηκαν υπεράριθμοι στο δημόσιο; ρωτούν ακόμα και καλοπροσάρτειοι άνθρωποι. Λάθος ερώτημα, που οδηγεί κατευθείαν στην παγίδα του αντίπαλου. Το δικαίωμα στην εργασία είναι το πιο ιερό δικαίωμα του ανθρώπου. Ακόμα και το αστικό σύνταγμα αναφέρεται υποκριτικά σ' αυτό και λέει ότι το κράτος πρέπει να μεριμνά για το εξασφαλίζει στους πολίτες του. Τι θα έκαναν όλοι αυτοί οι εργαζόμενοι αν δεν απασχολούνταν στο δημόσιο; Θα ήταν άνεργοι. Δηλαδή, θα τους έτρεφαν οι οικογένειές τους, γιατί ταμείο ανεργίας παίρνει μόνο ένας στους τρεις και για περιορισμένο χρονικό διάστημα. Οταν διεκδικούμε ταμείο ανεργίας για κάθε άνεργο, μέχρι να βρει δουλειά, είναι δυνατόν να συζητάμε αν στη μια ή την άλλη υπηρεσία διορίστηκαν κάποιοι εργαζόμενοι υπεράριθμοι; Και ποιος

ορίζει το υπεράριθμο; Μήπως η αθλιότητα των κρατικών υπηρεσιών, που είναι επιπέδου τριτοκοσμικής χώρος; Δείτε την κατάσταση στην εκπαίδευση, την υγεία, τις υπηρεσίες των ΟΤΑ, που είναι οι κλάδοι που απασχολούν τη συντριπτική πλειοψηφία των εργαζόμενων στο δημόσιο. Η αθλιότητα έχει φτάσει στο απροχώρητο. Πού τους ειδαν, λοιπόν, τους υπεράριθμους υπάλληλους;

Ομως, συζητώντας γι' αυτό, ξεχνάμε όλα τα υπόλοιπα. Ξεχνάμε τις προγραμματικές αιτίες των ελειμμάτων του κρατικού προϋπολογισμού, που δεν είναι το επίπεδο της απασχόλησης και η παροχή κοινωνικών υπηρεσιών, αλλά η συστηματική καταλήστευση του κράτους από καπιταλιστές, λαμβάγια και πολιτικό προσωπικό. Ξεχνάμε ότι η αποψιλωση των κρατικών υπηρεσιών και επιχειρήσεων από προσωπικό συνοδεύεται από έκρηξη των εργολαβιών, που κοστίζουν περισσότερο απ' όσο οι μόνιμοι υπάλληλοι, μολονότι οι εργαζόμενοι στους εργολάβους πληρώνονται χειρότερα κι έχουν χειρότερες εργασιακές σχέσεις. Πώς ολιώς θα βγει το μέγιστο κέρδος των εργολάβων και οι μίζες που δίνουν για να πάρουν τις δουλειές;

Η πρόκληση είναι μεγάλη. Αυτή η πρόκληση, όμως, δεν απαντιέται στις κάλπες, όπως λέει η αριστερούτσικη αντιπολίτευση των ημερών, που αναθέρριψε και ελπίζει πως αυτή τη φορά θα μαζεύφει περισσότερες ψήφους. (Και αυτή η πρόκληση απαντιέται στους δρόμους του ταξικού-επαναστατικού αγώνα.

Οσα δε φτάνει η αλεπού...

Αρχισαν κιόλας οι του Περισσού την καμπάνια κατά της αποχής. Οπως πληροφόρησε τους αναγνώστες του ο «Ριζοσπάστης» (21.9.10), ο «πριμοδότης της αποχής προσλαμβάνει ολοένα και περισσότερο οργανωμένο χαρακτήρα (από κυβέρνηση και ΜΜΕ)».

Βεβαίως, τέτοια πριμοδότηση κανείς άλλος δεν βλέπει, ούτε καν στο βαθμό που παραπρήθηκε πριν τις περισσές ευρωεκλογές (πριμοδότηση που άρχισε όταν πια είχε διαφανεί η τάση της αποχής και αποσκοπούσε – πριμοδότηση – στον έλεγχο αυτής της τάσης). Υπάρχει, όμως, και η απλή λογική: γιατί να πριμοδοτήσει το σύστημα – και μάλιστα με τόσο καλά οργανωμένη συνωμοσία – την αποχή στις τοπικές εκλογές; Θα τους βόλειει – γράφει η φυλλάδια του Περισσού – «η αδιά και η οργή που καθόλα δικαιολογημένα αισθάνεται η συντριπτική πλειοψηφία του λαού, να εξαντλούνταν στην αδιέξοδη και ανώδυνη στάση της αποχής. Αυτό που τους πονάει είναι να πάνε στις εκλογές και να μαρίσουν τα κόμματα της αστικής τάξης, δηλαδή το ΠΑΣΟΚ, τη ΝΔ και τον ΛΑ.Ο.Σ. Πολύ περισσότερο όμως τους πονάει αν υπερψφιστεί το ΚΚΕ».

Για σιγά, γιατί μας μπερδέψατε. Θέλει ή δεν θέλει το σύστημα την αποχή; Τι θα σήμανε μια μαζική αποχή στις σημερινές συνθήκες; Θα σήμανε απέχθεια προς το πολιτικό σύστημα και τάση αποδέσμευσης από τον έλεγχό του. Σε άλλες εποχές, μπορεί να το έριχναν και στο καλαμπούρι, για να ξεφτίλισουν την αποχή, στις σημερινές συνθήκες, όμως, διαβλέπουν έναν ευρύτερο κίνδυνο. Όλος ο αστικός κόσμος – στην Ελλάδα και το εξωτερικό – εκφράζει ανησυχία για επερχόμενες κοινωνικές εκρήξεις. Η αποχή ενισχύει αυτή την τάση, γι' αυτό και την αποστρέφονται.

Αντίθετα, η συμμετοχή στις τοπικές εκλογές και η επιλογή υποψιών από το κοινοβουλευτικό φάσμα δείχνει πολιτικό έλεγχο αυτού του φάσματος πάνω στους πολίτες. Φυσικά και οι κορυφές του συστήματος θα επιθυμούσαν να μη πληγεί ιδιαίτερα η κυβέρνηση, όμως ξέρουν πως αυτό δεν είναι στο χέρι τους. Μπορούν να κάνουν τα πάντα για να στηρίξουν την κυβέρνηση, μέσω των μηχανισμών μαζικής προπαγάνδας, δεν μπορούν όμως να τους υποχρεώσουν να ψηφίσουν την κυβέρνηση. Γι' αυτό και η αστική κοινοβουλευτική δημοκρατία έχει τις εναλλακτικές της λύσεις και μάλιστα ευρέως φάσματος. Για να διοχετεύεται σ' αυτές η λαϊκή δυσαρέσκεια. Οταν η δυσαρέσκεια μετατρέπεται σε γενική απέχθεια προς το πολιτικό σύστημα, τότε υπάρχει πρόβλημα. Η μαζική αποχή είναι ένδειξη γενικής απέχθειας – ανεξάρτητα από το βαθμό ωριμότητάς της – και σε συνθήκες κρίσης αυτό θεωρείται βόμβα στα θεμέλια της συναίνεσης και της ταξικής ειρήνης.

Ακόμη κι ένας πρωτάρης στις κοινωνικές και πολιτικές επιστήμες μπορεί να το καταλάβει αυτό. Κι αν δεν το καταλάβει με τα δικά του εφόδια, μπορεί να το δει να αναφέρεται – πότε υπαινικτικά και πότε ανοιχτά – από πλειάδα αστών δημοσιολόγων (μια ματιά στα όσα γράφουν διάφοροι πανεπιστημιακοί και επικοινωνιολόγοι δεν αφήνει αμφιβολία). Η ψήφος στον Περισσό ή στον ΣΥΡΙΖΑ, έστω και με βαριά καρδιά, είναι λύση προτιμότερη από τη μαζική αποχή. Γιατί αυτές οι δυνάμεις αποτελούν παράγοντες εξισορρόπησης της ταξικής πάλης προς όφελος του συστήματος. Εχουν δώσει πολλές φορές με επιτυχία τις εξετάσεις τους (η τελευταία το Δεκέμβρη του 2008).

Μπ «τσιμπάτε», λοιπόν, στην αντι-αποχή προπαγάνδα. Οσα δε φτάνει η αλεπού τα κάνει κρεμαστάρια. Ο Περισσός (και οι υπόλοιποι που σίγουρα θ' ακολουθήσουν) ψήφους θέλει και τίποτ' άλλο.

Π.Γ.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγρούπολες 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μητακάστελο 1 και Εργατία, ΤΗΛ-FAX 221898